

دنیای کار و کووید-۱۹

خلاصه گزارش سیاستگذاری

(گزارش سازمان ملل متحد - ۲۰ ژوئن ۲۰۲۰)

مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

تیر ۱۳۹۹

سازمان تأمین اجتماعی

مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

چهاردهمین گزارش از سلسله گزارش‌های
مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی در خصوص بحران کرونا

خلاصه گزارش سیاست‌گذاری

دنیای کار و کووید-۱۹

(گزارش سازمان ملل متحد - ۲۰ ژوئن ۲۰۲۰)

خلاصه گزارش سیاست‌گذاری دنیای کار و کووید-۱۹

(گزارش سازمان ملل متحد - ۲۰ ژوئن ۲۰۲۰)

زیر نظر: روزبه کردونی

تهیه و تدوین: مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

صفحه‌آرایی: شبنم ترابی پاریزی

تاریخ نشر: ۱۳۹۹/۴/۸

۲۸ ژوئن ۲۰۲۰

واژه‌های کلیدی:

بافت جهانی

ریسک بخش‌های مختلف
اقتصادی

بناگاه‌های اقتصادی

اقشار آسیب‌پذیر

سیاست‌گذاری

همه حقوق این اثر متعلق به ناشر است و استفاده از مطالب آن با ذکر منبع مجاز خواهد بود.

UNITED NATIONS

مقدمه:

در سال ۲۰۱۹، سازمان بین‌المللی کار، اعلامیه‌ای در خصوص آینده کار منتشر کرد و در این اعلامیه بیان نمود که دنیای کار در شرایط نوآوری‌های فناوری، تغییرات جمعیتی، تغییرات آب‌وهوایی و جهانی‌سازی دستخوش تحولات و دگرگونی است و بر همین اساس نقشه راه آینده کار را برای دولت‌ها و سازمان‌ها با رویکردی انسان‌محور و در شرایط فقر، نابرابری، بی‌عدالتی، نزاع و فجایع مشخص نمود. در این بیانیه بر لزوم حفاظت و حمایت کافی از همه کارگران، و ارتقاء رشد مداوم، فراگیر و پایدار، اشتغال کامل و مولد و کار شایسته برای همگی تأکید نمود. اما نه ماه پس از تأیید این اعلامیه، بیماری کووید-۱۹ همه‌گیر شد و این بیماری همه‌گیر دنیای کار را ویران کرد و باعث آسیب‌پذیری شدید میلیون‌ها کارگر شد. آینده این ویروس در نگاه پزشکی هر چه باشد، تا به امروز آنچه اتفاق افتاده است فردای دنیای کار را با بیکاری بالاتر؛ نابرابری بیشتر؛ فقر گسترده‌تر؛ سطوح بالاتر بدهی و به احتمال زیاد سطح بیشتری از ناامیدی عمومی مواجه خواهد کرد. در این گزارش به بخشی از ناملایماتی که به دنبال این ویروس گریبان‌گیر دنیای کار شده است اشاره می‌گردد.

خلاصه مدیریتی

اپیدمی کووید-۱۹ دنیای کار را دگرگون کرده است. این بیماری تأثیر چشمگیری بر مشاغل، معیشت و رفاه کارگران و خانواده‌های آن‌ها و بنگاه‌های اقتصادی در سراسر جهان (به‌ویژه بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط) دارد. در حالی که برخی از بخش‌ها و صنایع با موفقیت به‌صورت آنلاین پیش رفته و به سمت‌وسوی نوآوری‌های هیجان‌انگیزی در دنیای کار رهنمون شده‌اند، میلیون‌ها کارگر معیشت خود را از دست داده و بسیاری دیگر (به‌خصوص زنانی که در بخش‌های اقتصادی محافظت‌نشده مشغول به کار هستند) در معرض خطر قرار گرفته‌اند. تأثیرات این اپیدمی (مانند بسیاری از جنبه‌های آن) به‌طرزی نامتناسب روی آن دسته از افرادی وارد می‌آید که پیش از این شرایطی بی‌ثبات داشته‌اند و قدرت تحمل ضربه شدید دیگری را ندارند.

اقدامات لازم برای کاهش تأثیرات ویروس کووید-۱۹ اثرات قابل‌توجهی بر جوامع و اقتصادها داشته است. تا اواسط ماه می میلادی، ۹۴ درصد کارگران جهان در کشورهایی زندگی می‌کردند که به‌نوعی اقدامات محافظتی بسته‌شدن محل کار در آنجا اعمال می‌شده است. خسارت عظیمی در ساعات کاری (معادل ۳۰۵ میلیون شغل تمام‌وقت) برای سه ماهه دوم سال ۲۰۲۰ پیش‌بینی شده است، و این در حالی است که ۳۸ درصد نیروی کار (حدود ۱/۲۵ میلیارد کارگر) در بخش‌های پرخطر اشتغال دارند.

تأثیرات این تحولات تا اندازه زیادی بین افراد و کشورهای مختلف، متفاوت است و این تاحدودی به نابرابری‌هایی که پیش از این وجود داشته و مداخلات دولت‌ها بستگی دارد. مشاغل موجود در بخش اقتصاد غیررسمی (اغلب بدون بهره‌مندی از حقوق قانونی مربوط به محل کار و بدون حمایت‌های اجتماعی) تنها در ماه اول بحران متحمل ۶۰ درصد کاهش درآمد شدند. از هر ده نفر شاغل در بخش‌های به‌شدت آسیب‌دیده در سطح جهان، چهار نفر را جوانان تشکیل می‌دهند. وضعیت موجود (به همراه مختل شدن تحصیل و آموزش) این افراد جوان را در معرض تبدیل شدن به «نسل دوران قرنطینه» قرار می‌دهد که اثرات این بحران را تا مدتی طولانی به‌دوش خواهند کشید. زنان به‌طور نامتناسب در بخش‌های شدیداً متأثر از اپیدمی کووید-۱۹ (از جمله خدمات، مهمان‌یاری^۲ و گردشگری) اشتغال دارند؛ آن‌ها همچنین متأثر از راه یافتن تغییرات در

1. lockdown generation
2. hospitality

SOCIAL SECURITY
RESEARCH INSTITUTE

گزارش چهاردهم
WWW.SSOR.IR

فعالیت اقتصادی به امور داخل خانه هستند (جایی که آن‌ها بخش عمده‌ای از بار روزافزون کار مراقبت بدون حقوق را به‌دوش می‌کشند). بنگاه‌های کوچک و متوسط (که موتور اقتصاد جهانی هستند) دچار مشکلات زیادی شده‌اند و بسیاری از آنها هرگز بهبود نمی‌یابند. همان‌طور که در مورد تمام جنبه‌های بحران این‌گونه است، افرادی که در کشورهای در حال توسعه و شرایط آسیب‌پذیر زندگی می‌کنند با چشمگیرترین خطرات احتمالی روبه‌رو هستند و کمترین میزان تاب‌آوری را دارند.

پیش‌آگهی‌های کوتاه‌مدت^۱ نگران‌کننده هستند. بسیاری از افرادی که در ماه‌های اخیر شغل و معیشت خود را از دست داده‌اند، تا مدت‌ها نخواهند توانست دوباره وارد بازار کار شوند. این امر به‌ویژه در مورد زنانی صدق می‌کند که احتمالاً به‌طرزی نامتناسب جزء گروهی هستند که به‌دلایلی همچون تبعیض جنسیتی و شرایط کاری نامطمئن (از جمله دستمزد پایین)، بار اضافی ناشی از مراقبت از خانواده و هزینه‌های فرصت کار کردن^۲ (به‌ویژه با توجه به تفاوت جنسیتی در پرداخت و همچنین موانع موجود در اقتصاد رسمی) زودتر از همه از کار رانده شده و دیرتر از همه به کار برمی‌گردند. افراد دارای معلولیت، که قبلاً در رابطه با اشتغال با محرومیت‌هایی روبه‌رو بوده‌اند، احتمالاً در جریان بهبودی^۳ نیز مشکلات بیشتری را برای بازگشت به کار تجربه می‌کنند.

تأثیرات بلندمدت نیز نگران‌کننده هستند. این چالش‌ها تأثیر شدیدی بر تلاش‌ها در جهت کاهش فقر و نابرابری خواهد داشت و دستیابی به «اهداف توسعه پایدار»^۴ را بیشتر در معرض خطر قرار خواهد داد. همچنین این احتمال وجود دارد که این تأثیرات آتش سوزان نارضایتی و اضطراب در جهان کار (که پیش از این نیز وجود داشته است) را شعله‌ورتر کند. جهانی‌سازی^۵ (که شاید قطعی‌ترین ویژگی اقتصاد جهانی طی چند دهه اخیر بوده است) با وجود نویدبخش بودن آن، همواره به‌نفع همه مردم و همه اقتصادها نبوده است. در بسیاری از کشورها، نابرابری درآمد از دهه ۱۹۸۰ با شیئی تند در حال افزایش بوده است. سهم درآمد جهانی کار در سال ۲۰۱۷ به میزان ۵۱/۴ درصد بود که این رقم پایین‌تر از ۵۳/۷ درصد در سال ۲۰۱۴ بود، در حالی که باقیمانده سهم سرمایه‌افزایش یافته است. قبل از وقوع بحران، ۷/۱ درصد کارگران جهان در فقر شدید زندگی می‌کردند. احتمال اشتغال زنان تقریباً نصف مردان بود و زنان عمدتاً در مشاغل کم‌درآمد و حمایت‌نشده مشغول به کار بودند. ۲۶۷ میلیون جوان شاغل، محصل یا تحت‌آموزش نبودند. در ۱۰۷ کشور، کارگران از حق تأسیس اتحادیه صنفی^۶ یا عضویت در آن محروم بودند.

در عین حال، بحران فعلی نشان می‌دهد که تا چه اندازه اقتصاد و بازار کار به یکدیگر وابسته هستند. این وابستگی متقابل باید دوباره و با رویکردی روبه‌جلو تعریف شود تا دنیایی فراگیرتر و پایدارتر را برای همگان ایجاد کند.

کووید-۱۹ همچنین روندهای خاص، به‌ویژه دیجیتالی شدن^۷ و حرکت به‌سمت دورکاری^۸ را تسریع کرد، که در بعضی موارد نویدبخش آینده‌ای امیدوارکننده از انعطاف‌پذیری و پایداری بیشتر است. اما نگرانی‌ها در مورد جنبه‌های منفی اثرات قریب‌الوقوع فن‌آوری‌های جدید بر آینده کار نیز افزایش یافته است، زیرا نوآوری‌های جدید فن‌آورانه که زیربنای انقلاب صنعتی چهارم است^۹، مانند فن‌آوری شبکه، داده‌های بزرگ^{۱۰}، چاپ سه‌بعدی، هوش مصنوعی و رباتیک، ماهیت کار را تغییر داده و احتمالاً باعث عمیق‌تر شدن شکاف‌ها و نابرابری‌ها می‌شود.

1. near-term prognosis

2. آنچه که زن‌ها به‌خاطر رفتن به سر کار از دست می‌دهند opportunity costs of working

3. recovery

4. Sustainable Development Goals (SDGs)

5. globalization

6. trade union

7. digitization

8. remote work

9. the Fourth Industrial Revolution

10. Big Data

در مواجهه با همه روندهای بالا، این احتمال خطر وجود دارد که بیکاری گسترده و از دست دادن درآمد ناشی از کووید-۱۹ بتواند انسجام اجتماعی^۱ را بیش از پیش از بین ببرد و کشورها را در "شمال و جنوب" از نظر اجتماعی، سیاسی و اقتصادی بی ثبات کند.

پاسخ‌های سیاست‌گذاری

این خلاصه گزارش سیاست‌گذاری پیامدهای آشکار کووید-۱۹ در دنیای کار که در حال حاضر متزلزل است را توضیح داده و گزینه‌های عملی و کاربردی برای بهبودی بهتر را ارائه می‌دهد. این اپیدمی باعث درد، رنج و اضطراب شدید مردم در سراسر جهان شده است. کارگران و صاحبان مشاغل به‌خصوص با آینده‌ای نامشخص روبه‌رو هستند. اما با اقدامات به‌موقع و هوشمندانه در تمامی سطوح، تمرکز بر اشتغال شایسته و مولد و همچنین بهره‌مندی از «دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار»^۲ به‌عنوان شاخص مسیر، می‌توانیم با هم، با مشاغل بهتر و آینده‌ای برابرتر و سبزتر، از این بحران قوی‌تر از قبل بیرون بیاوریم. دولت‌ها، شرکا و سازمان‌های بین‌المللی، برای به حداقل رساندن تأثیر این بحران بر کارگران و مشاغل، اقدامات جسورانه‌ای را انجام داده‌اند. برای مثال، بیش از ۱۷۰ کشور جهان، ۹ تریلیون دلار برای برنامه‌های محرک مالی^۳ اختصاص داده‌اند. با تکیه بر این اقدامات و به منظور تسریع در انتقال یا گذار به دنیایی فراگیرتر، پایدارتر و انعطاف‌پذیرتر، باید اقدامات سیاست‌گذاری گسترده و کنش‌گرا در سه زمینه زیر پیگیری شود.

۱. حمایت فوری از کارگران، بنگاه‌ها، مشاغل و درآمدهای در معرض خطر

برای جلوگیری از تعطیلی بنگاه‌های اقتصادی، ضرر و زیان شغلی یا از دست دادن شغل و کاهش درآمد و همچنین جلوگیری از راه یافتن تأثیر تغییر و تحول در کار و اشتغال به درون محیط خانه، اقدامات فوری در کوتاه‌مدت مورد نیاز است. مداخلات باید مبتنی بر نهادها و مؤسسات موجود باشد و کارگران و بنگاه‌ها را به سمت توسعه پایدار برای یک بهبودی بهتر و قوی‌تر هدایت کند.

۲. اطمینان حاصل کردن از یک رویکرد جامع برای بازگشت به کار

مبارزه با اپیدمی کووید-۱۹ و شروع مجدد اقتصاد، اولویت‌هایی در رقابت با هم نیستند. برعکس، آنها باید به طور همزمان دنبال شوند. بازگشتن به محل کار به معنای غفلت از حفظ سلامت کارگران یا رها کردن دستاوردهای سخت حاصل‌شده در سرکوب شیوع ویروس کووید-۱۹ نیست. حمایت از سلامت به معنای تعطیلی بنگاه‌ها و فعالیت‌های اقتصادی نیست.

در سیاست‌گذاری‌ها باید اطمینان حاصل شود که هر دو هدف به طور همزمان محقق می‌شود. هنگام اتخاذ تصمیمات کلیدی، نیاز به یک دیدگاه جامع و کل‌نگر داریم. برای مثال، تصمیم‌گیری در مورد بازگشایی مدارس باید احتمالات مربوط به مراقبت از فرزندان را نیز در نظر بگیرد که احتمالاً بازگشت زنان به کار را مختل می‌کند.

۳. اشتغال‌زایی شایسته و مولد برای یک بازیابی سبز، فراگیر و تاب‌آور

دنیای کار پس از این بحران به همین شکل کنونی نخواهد بود و نباید هم باشد. آسیب‌پذیری‌ها و خطوط گسل که این بحران آنها را فاش کرده است باید برطرف شوند. آنچه مورد نیاز است تلاش هماهنگ در سطح جهانی، منطقه‌ای و ملی برای ایجاد مشاغل شایسته و مولد برای همه به‌عنوان پایه و اساس یک بازیابی سبز، فراگیر و تاب‌آور است. در این راستا، باید تغییرات

1. social cohesion
2. the 2030 Agenda on Sustainable Development
3. fiscal stimulus plans

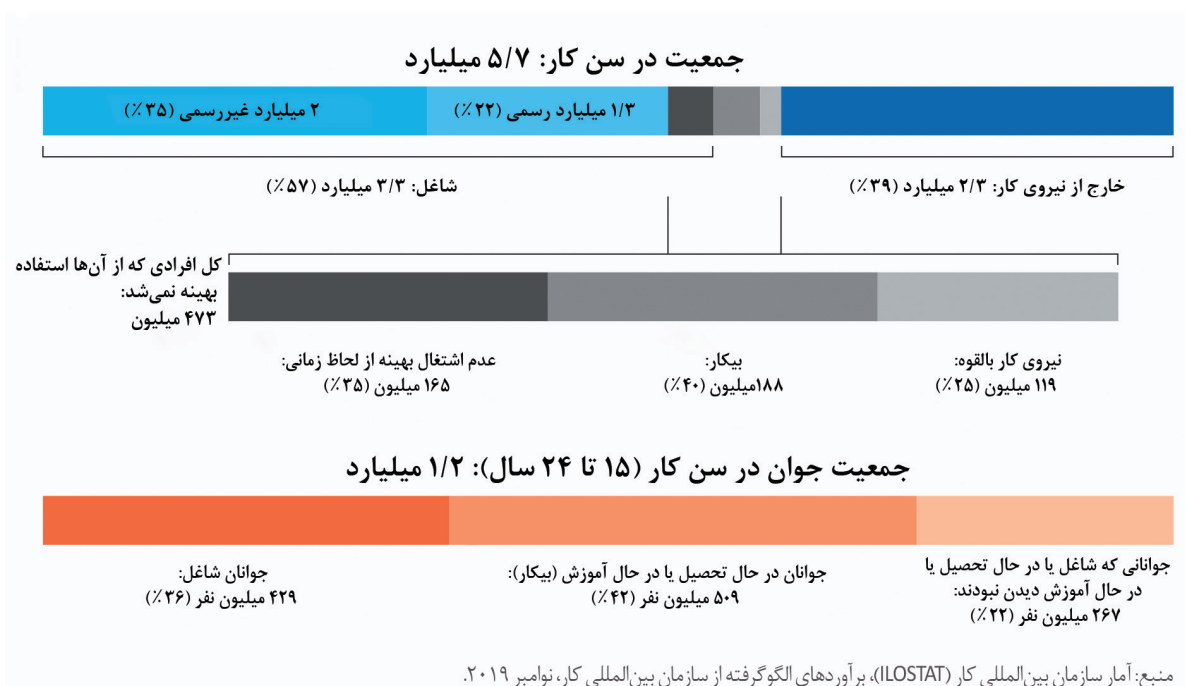

جمعیتی در جوامع پیر و همچنین گذار به سمت اقتصادهای خنثی از لحاظ اقلیمی (که پیش از آغاز بحران حمایت‌های روزافزونی را از سوی بخش‌های وسیعی از جامعه متصور بودند)، مورد توجه قرار گیرند. تصمیماتی که اکنون گرفته شده است پیامدهای چشمگیری برای نسل‌های فعلی و آینده خواهد داشت.

۱- بافت جهانی: جهان کار قبل از کووید-۱۹

دنیای کار قبل از کووید-۱۹ با نابرابری‌ها و مشکلاتی همراه بود. تنها ۵۷ درصد افراد در سن کار (۳/۳ میلیارد نفر، ۱/۳ میلیارد زن و ۲ میلیارد مرد) شاغل بودند. ۱۸۸ میلیون نفر بیکار بودند. اکثر افراد دارای شغل در بخش اقتصاد غیررسمی کار می‌کردند، بیشتر آنها بدون هیچ‌گونه حقوق قانونی در محل کار، بدون حمایت‌های اجتماعی بودند و دستمزدهای کمی داشتند، وضعیتی که آنها را بیش از پیش در دام فقر گرفتار می‌کرد. برای مثال، بیش از ۸۵ درصد کارگران آفریقایی به صورت غیررسمی مشغول به کار بودند؛ اشتغال غیررسمی همچنین واقعیت اکثر مردم در آسیا، آمریکای لاتین و خاورمیانه بود. اشتغال غیررسمی به‌ویژه در بین زنان (۶۲ درصد) و در کشاورزی و خدمات شکل غالب اشتغال بود. عدم تطابق مهارت با شغل^۱ در سراسر جهان یک چالش مشترک و معمول بود. کار غیرداوطلبانه^۲ موقت و پاره‌وقت و همچنین شکل‌های جدید کار در حال افزایش بود، وضعیتی که منجر به احساس عدم امنیت در بین کارگران و بنگاه‌ها به‌ویژه بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط^۳ می‌شد.

شکل ۱. شاخص‌های بازار کار جهانی قبل از کووید-۱۹

یادداشت: افرادی که از لحاظ زمانی اشتغال بهینه ندارند، افراد شاغلی هستند که زمان کاری‌شان از لحاظ یک وضعیت مطلوب‌تر موجود شغلی که آن‌ها در آن مایل به فعالیت هستند ناکافی می‌باشد. نیروی کار بالقوه متشکل از افرادی است که به‌طرزی جدی به دنبال اشتغال بودند، برای شروع کار در هفته مرجع در دسترس نبودند، اما در یک دوره کوتاه‌مدت بعدی در دسترس بودند (افراد جویای کار غیرقابل دسترس)، یا کسانی که به‌طرزی جدی به دنبال اشتغال نبودند اما در هفته مرجع می‌خواستند کار کنند و در دسترس بودند (افراد جویای کار بالقوه موجود). جوانان شاغل ممکن است همزمان در حال تحصیل یا آموزش باشند.

1. Skills mismatches
2. Involuntary (از روی اجبار)
3. micro, small and medium sized enterprises (MSMEs)

برخی از گروه‌های جمعیتی دچار مشکلات فراوان و محرومیت‌هایی بوده‌اند و بخش بعدی این نوشتار درباره تأثیرپذیری بیشتر این گروه‌ها از کووید-۱۹ توضیح می‌دهد.

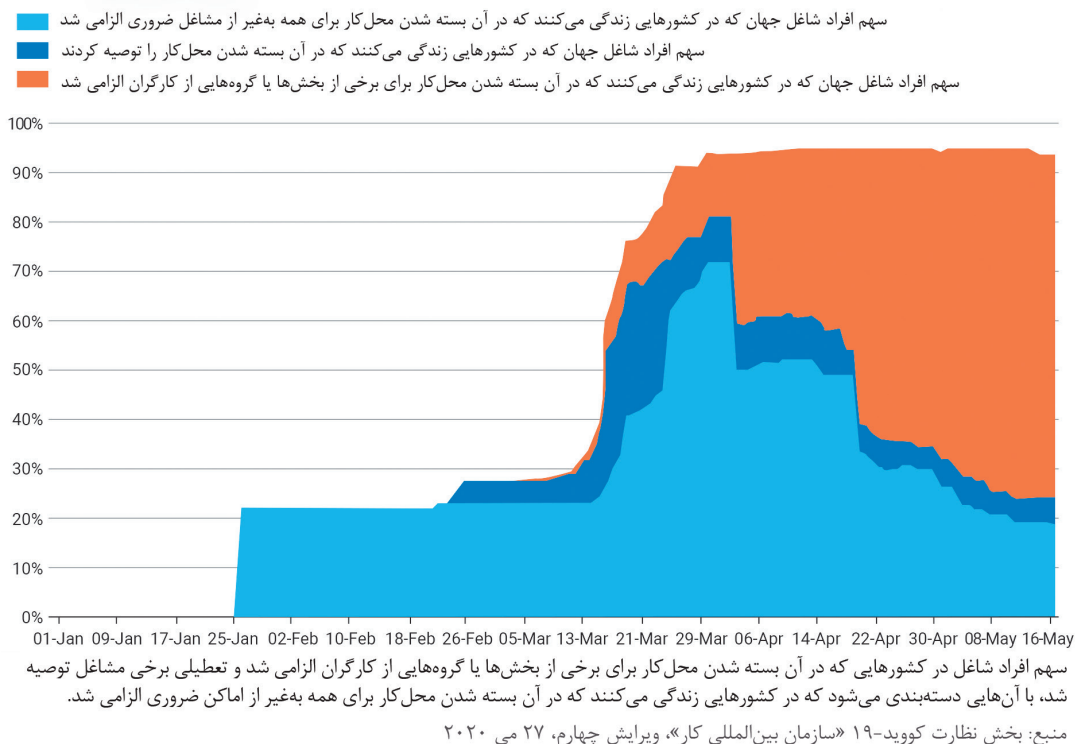
برای مثال، قبل از وقوع بحران، نرخ بیکاری جوانان حدود ۳ برابر بیشتر از بزرگسالان بود. بیش از سه نفر از هر چهار کارگر جوان در جهان پیش از شروع بحران مشاغل غیررسمی داشتند، در مقایسه با ۶۰ درصد بزرگسال در سن ۲۵ سال و بالاتر. تقریباً یک پنجم جوانان در سراسر جهان (یعنی ۲۶۷ میلیون جوان) مشغول به کار، تحصیل یا آموزش نبودند. این رقم در مورد زنان جوان در کشورهای با درآمد متوسط روبه‌پایین تقریباً ۴۰٪ بود.

افراد دارای معلولیت در همه مناطق دنیای کار قبل از بحران با محرومیت‌های قابل توجهی روبه‌رو بودند: نسبت اشتغال-به-جمعیت افراد دارای معلولیت در سن ۱۵ سال و بالاتر تقریباً نصف آمار مربوط به افراد بدون معلولیت بود. افراد شاغل دارای معلولیت اغلب دستمزد کمتری نسبت به هم‌تایان بدون معلولیت‌شان دریافت می‌کردند. عدم وجود محل‌های کار دسترس‌پذیر و اسکان معقول و مناسب موانع دیگری برای اشتغال افراد معلول بودند. در اکثر کشورها نظام‌های حمایتی اجتماعی حمایت کمی از افراد معلول و خانواده‌های آنها به عمل می‌آورد؛ فقط ۲۸٪ از افراد دارای معلولیت قابل توجه در جهان به مزایای ویژه معلولان دسترسی دارند؛ این آمار در کشورهای کم‌درآمد فقط ۱٪ است.

۲- تأثیر کووید-۱۹ بر جهان کار

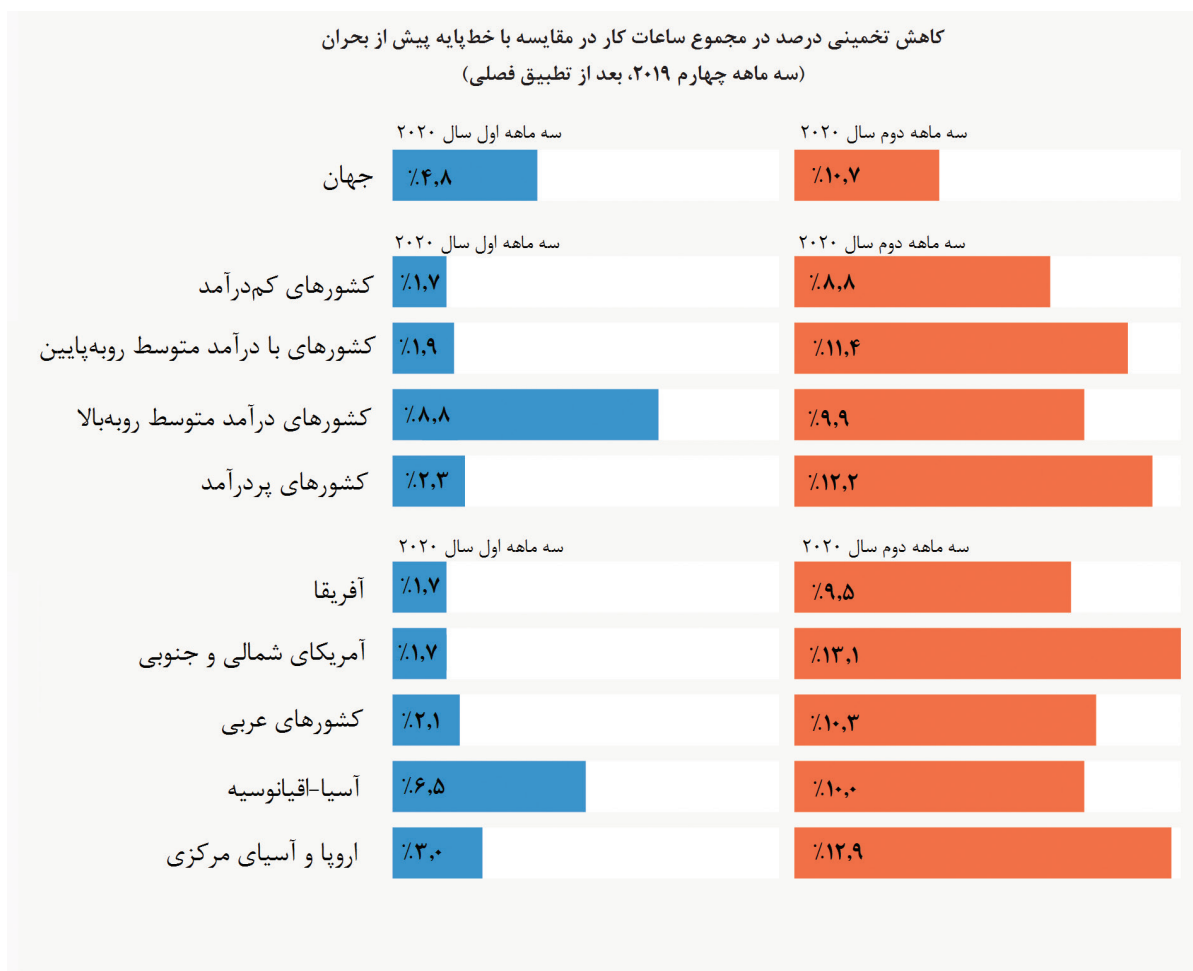
سیاست‌گذاران با تدابیر لازم برای کاهش دادن سرعت گسترش ویروس و نجات جان افراد و محافظت از آن‌ها، قاطعانه به کووید-۱۹ پاسخ دادند. قرنطینه و سایر اقدامات محدودکننده برای مهار همه‌گیری، تأثیر مخربی بر بازارهای کاری که پیش از این ضعیف بودند و همچنین بر بخش تولید و مصرف داشته است. در مجموع ۹۴ درصد کارگران جهان در کشورهایی زندگی می‌کنند که شامل نوعی از بسته شدن محل کار هستند (شکل ۲).

شکل ۲. اشتغال در کشورهای با تعطیلی مشاغل

شکل ۳. کاهش شدید ساعات کاری در سه ماهه اول و دوم سال ۲۰۲۰

تجارت، سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و زنجیره‌های عرضه جهانی (با تأثیرات ناگوار برای فرآیندهای تولید و مشاغل مرتبط) مختل شده‌اند. در کشورهایی که سیستم‌های حمایت اجتماعی ضعیف بوده‌اند یا وجود نداشته‌اند، میلیون‌ها نفر بدون درآمد مانده‌اند. نرخ بیکاری در حال حاضر در بسیاری از کشورها به سرعت در حال افزایش است و «سازمان بین‌المللی کار» تخمین زده است که ساعات کار در همه کشورها و مناطق در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۰ نسبت به سه ماهه آخر سال ۲۰۱۹ به میزان ۱۰/۷ درصد کاهش داشته باشد که معادل ۳۰۵ میلیون شغل تمام‌وقت است (با فرض ۴۸ ساعت کار در هفته).

این اپیدمی نابرابری‌ها و شکاف‌های اجتماعی را در جوامعی که به شدت در حال صدمه زدن به آسیب‌پذیرترین و حاشیه‌نشین‌ترین گروه‌ها بوده‌اند، به نمایش گذاشته است. در نتیجه، احتمالاً فقر چندبُعدی و نابرابری به میزان قابل توجهی افزایش خواهد یافت. برآوردهای بازبینی شده توسط «بانک جهانی»^۱ حاکی از آن است که تعداد افرادی که در فقر زندگی می‌کنند ممکن است ۷۰ الی ۱۰۰ میلیون نفر افزایش یابد (از ۶۳۲ میلیون نفر در سال ۲۰۱۹)، که این آمار نخستین افزایش فقر از سال ۱۹۹۸ خواهد بود. تخمین زده می‌شود تعداد افرادی که همچنان فقیر باقی می‌مانند اگرچه کار می‌کنند ۳۵ میلیون افزایش یابد.

1. World Bank

SOCIAL SECURITY
RESEARCH INSTITUTE

گزارش چهاردهم
WWW.SSOR.IR

احتمالات خطر در بخش‌های مختلف اقتصادی

در سطح جهان، حدود ۳۸ درصد نیروی کار (حدوداً ۱/۲۵ میلیارد کارگر) در بخش‌های پرخطر کار می‌کنند (جدول ۲). کار در این بخش‌ها پرمشقت بوده و در آن میلیون‌ها کارگر کم‌مهارت با دستمزد پایین استخدام هستند. کارگران در چهار بخشی که "شدیدترین" تأثیرات بازار کار از این بیماری و کاهش تولید ناشی از آن را تجربه کرده‌اند عبارتند از: غذا و خدمات اقامتی (۱۴۴ میلیون کارگر)؛ خرده‌فروشی و عمده‌فروشی (۴۸۲ میلیون)؛ خدمات تجاری و مدیریت کسب‌وکار (۱۵۷ میلیون)؛ و تولید (۴۶۳ میلیون).

فعالیت‌های مرتبط با گردشگری سهم عمده‌ای در تولید ناخالص داخلی^۱ و اشتغال در بسیاری از مناطق را دارند. فعالیت‌های گردشگری، مستقیم یا غیرمستقیم، حدوداً ۱۰ درصد کل اشتغال را تامین می‌کند. از زمان آغاز بحران کووید-۱۹، گردشگری بین‌المللی عملاً متوقف شده است. اکثر نیروی کار در این بخش در بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط کار می‌کنند که به‌طرزی نامتناسب تحت تأثیر قرار گرفته‌اند. در سراسر جهان، زنان بیشترین کارگران در صنعت گردشگری را تشکیل می‌دهند (به‌ویژه در بخش کم‌دستمزد این بخش).

جدول ۱ و شکل ۴ فقط بخش‌ها را بر اساس احتمال خطر فعلی (یعنی در مراحل اولیه بحران) طبقه‌بندی می‌کنند. با این حال، با گذشت زمان برخی از بخش‌ها افزایش احتمال خطر را شاهد خواهند بود. برای مثال، بیش از یک میلیارد نفر در سراسر جهان از طریق کشاورزی امرار معاش می‌کنند و کشاورزی همچنان اصلی‌ترین محور اقتصاد در بسیاری از کشورهای کم‌درآمد است و ۶۰/۴ درصد اشتغال را تشکیل می‌دهد و در برخی از کشورهای دو سوم از تولید ناخالص داخلی را به خود اختصاص می‌دهد. این بخش به دلیل اختلالات طولانی‌مدت در زنجیره‌های فروش و عرضه، با خطر از دست دادن شغل و معیشت روبه‌رو است، موردی که تأثیرات مخربی بر نرخ بالای کنونی فقر در مناطق روستایی خواهد داشت.

▼ جدول ۱. کارگران در معرض خطر: دیدگاه بخش

وضعیت اشتغال پایه (تخمین‌های جهانی برای سال ۲۰۲۰ - قبل از کووید-۱۹)				تأثیر کنونی بحران بر تولید اقتصادی	بخش اقتصادی
سهم زنان (درصد)	نسبت دستمزد (درآمدهای ماهیانه بخش / متوسط کل درآمدها)	سهم در اشتغال جهانی (درصد)	سطح اشتغال (در واحد ۱۰۰۰)		
۸/۶۱	۲۳/۱	۳/۵	۱۷۵۶۰	کم	تحصیلات
۴/۷۰	۱۴/۱	۱/۴	۱۳۶۲۴۴	کم	سلامت انسان و فعالیت‌های مددکاری
۵/۳۱	۳۵/۱	۳/۴	۱۴۴۲۴۱	کم	مدیریت دولتی و دفاع؛ تأمین اجتماعی اجباری
۱۸/۸	۱/۰۷	۰/۸	۲۶۵۸۹	کم	خدمات رفاهی
۳۷/۱	۰/۷۲	۲۶/۵	۸۸۰۳۷۳	متوسط رو به پایین	کشاورزی؛ جنگل‌داری و ماهی‌گیری
۷/۳	۱/۰۳	۷/۷	۲۵۷۰۴۱	متوسط	ساخت‌وساز
۴۷/۱	۱/۷۲	۱/۶	۵۲۲۳۷	متوسط	فعالیت‌های مالی و بیمه‌ای
۱۵/۱	۱/۴۶	۰/۷	۲۱۷۱۴	متوسط	معدن و استخراج معادن
۵۷/۲	۰/۶۹	۵/۴	۱۷۹۸۵۷	متوسط رو به بالا	هنر، سرگرمی و تفریح و سایر خدمات
۱۴/۳	۱/۱۹	۶/۱	۲۰۴۲۱۷	متوسط رو به بالا	حمل‌ونقل؛ ذخیره‌سازی و ارتباطات

1. Gross Domestic Product (GDP)

وضعیت اشتغال پایه (تخمین‌های جهانی برای سال ۲۰۲۰ - قبل از کووید-۱۹)				تأثیر کنونی بحران بر تولید اقتصادی	بخش اقتصادی
سهم زنان (درصد)	نسبت دستمزد (درآمدهای ماهیانه بخش / متوسط کل درآمدها)	سهم در اشتغال جهانی (درصد)	سطح اشتغال (در واحد ۱۰۰۰)		
۵۴/۱	۰/۷۱	۴/۳	۱۴۳۶۶۱	بالا	خدمات اسکان و غذا
۳۸/۲	۰/۹۷	۴/۷	۱۵۶۸۷۸	بالا	املاک و مستغلات؛ فعالیت‌های تجاری و اداری
۳۸/۷	۰/۹۵	۱۳/۹	۴۶۳۰۹۱	بالا	تولید
۴۳/۶	۰/۸۶	۱۴/۵	۴۸۱۹۵۱	بالا	تجارت عمده‌فروشی و خرده‌فروشی؛ تعمیر وسایل نقلیه موتوری و موتورسیکلت

شکل ۴. تفاوت‌های جنسیتی مربوط به تأثیر بحران در بخش اقتصاد غیررسمی

جهان	بخش‌های پرخطر	بخش‌های دارای احتمال خطر متوسط رو به بالا	بخش‌های دارای احتمال خطر متوسط	بخش‌های دارای احتمال خطر متوسط رو به پایین	بخش‌های دارای احتمال خطر متوسط رو به پایین	
متأثر به میزان زیاد	مردان	۳۲	۱۲	۱۶	۳۹	۲
	زنان	۴۲	۱۱	۲	۴۰	۴
کشورهای با درآمد بالا	مردان	۴۷	۱۷	۲۳	۷	۶
	زنان	۵۱	۱۸	۵	۵	۲۲
کشورهایی با درآمد متوسط به بالا	مردان	۳۹	۱۳	۱۷	۲۹	۲
	زنان	۵۶	۱۴	۲	۲۵	۴
کشورهایی با درآمد متوسط به پایین	مردان	۳۱	۱۲	۱۵	۴۰	۲
	زنان	۳۷	۹	۳	۴۹	۳
کشورهای با درآمد پایین	مردان	۱۷	۷	۸	۶۷	۱
	زنان	۲۸	۱۰	۲	۶۰	۱

منبع: بخش نظارت «سازمان بین‌المللی کار» (ILO): کووید-۱۹ و دنیای کار، ویرایش سوم، ۲۹ آوریل ۲۰۲۰

از نظر خطرات بهداشت شغلی، کارگرانی که بیشترین ضربه در این بحران به آن‌ها وارد شده است، همگی کسانی هستند که در بخش‌های اساسی تولید و خدمات فعالیت می‌کنند که اغلب بدون فاصله‌گذاری اجتماعی^۱، تجهیزات محافظتی و سایر اقدامات مرتبط با ایمنی و بهداشت شغلی^۲ ضروری، همچنان به فعالیت خود ادامه می‌دهند. این کارگران خطمقدمی^۳ شایسته و مناسب توجه ویژه از سوی دولت هستند تا از آن‌ها حمایت حداکثری شود.

کارگران در بخش اقتصاد غیررسمی متحمل شدیدترین آسیب‌ها

کارگران در بخش اقتصاد غیررسمی به‌ویژه در برابر اقدامات قرنطینه آسیب‌پذیر هستند. تخمین زده شده است که درآمدهای این افراد در ماه اول بحران ۶۰ درصد کاهش یافته است (در آفریقا و آمریکای لاتین حدود ۸۰ درصد). انتظار می‌رود که نرخ فقر نسبی^۴ (که به‌عنوان نسبت کارگران دارای درآمد ماهیانه زیر ۵۰ درصد متوسط درآمدها در کل جمعیت تعریف می‌شود) در سطح جهان در بین کارگران غیررسمی تقریباً تا ۳۴ درصد افزایش یابد. این تأثیرات عظیم درآمدی در بین کارگران غیررسمی را باید همراه با قرار گرفتن بیشتر آن‌ها در معرض خطرات سلامت و ایمنی در نظر گرفت، چراکه کار آن‌ها مستلزم تعامل شدید با همکاران یا مشتریان است، در حالی که فاقد محافظت کافی (مانند ماسک یا ماده ضدعفونی‌کننده دست) است.

علاوه بر این، در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط نیز عمدتاً در بخش غیررسمی فعالیت می‌کنند. با توجه به دشواری‌های رسمی شدن این بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط از طریق ثبت کسب‌وکار در شرایط عادی، در هنگام بحران بسیاری از آن‌ها قادر به دسترسی به بسته‌های کمکی^۵ نخواهند بود.

کار مراقبت

کارگران در بخش‌های مراقبتی (که بین ۶۰ تا ۷۰ درصد آن‌ها زن هستند) جز گروه‌های بیش از حد آسیب‌پذیر کارگران می‌باشند که دستمزدهای کم دریافت می‌کنند، اغلب در استخدام رسمی نیستند و به‌ندرت به رسمیت شناخته می‌شوند. کار بسیاری از آن‌ها متوقف شده است یا به‌ویژه در معرض خطرات سلامت بوده و آسیب‌پذیر هستند (برای مثال، کارکنان مراقب افراد مسن به این دلیل که رعایت فاصله فیزیکی امکان‌پذیر نیست).

کار مراقبت بدون حقوق (که زنان پیش از بحران سه برابر بیشتر از مردان به آن اشتغال داشتند)، در طول قرنطینه ناشی از اپیدمی افزایش یافته است، بیش از پیش دسترسی زنان به اشتغال را محدود می‌کند و فشارهای جسمی و روانی زیادی را بر آن‌ها تحمیل می‌کند. علاوه بر این، کارکنان زن در بخش مراقبت که سعی می‌کنند وظایف اضافی در خانه را با درخواست‌های مبنی بر شیفت‌های کاری طولانی در محل کار تلفیق کنند، مجبورند بخش نامتناسبی از بار اجتماعی این بحران را تحمل کنند.

بنگاه‌های اقتصادی در معرض خطر

تأثیر بحران بر بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط به‌ویژه به دلیل سطح آسیب‌پذیری بالاتر و تاب‌آوری کمترشان مربوط به اندازه آن‌ها، جدی است. این احتمال وجود دارد که بیش از ۵۰ درصد بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط در کشورهای

1. social distancing
2. occupational safety and health (OSH)
3. frontline workers
4. relative poverty
5. assistance packages

عضو «سازمان همکاری و توسعه اقتصادی»^۱ طی چند ماه آینده شکست بخورند. فروپاشی گسترده بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط که محور اصلی اقتصادی و ارائه‌دهنده و تامین‌کننده اصلی شغل در بسیاری از کشورها هستند، بر اقتصاد کشورها و چشم‌اندازهای رشد جهانی، بر ادراکات و انتظارات و حتی بر بخش مالی (که ممکن است هم‌اکنون در نتیجه مجموعه وام‌های غیرعملیاتی^۲ تحت فشار باشند)، تأثیری جدی خواهد داشت. در برخی از کشورها، بدتر شدن اوضاع مالی بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط می‌تواند اثرات سیستمی^۳ بر کل بخش بانکی داشته باشد.

تقریباً ۴۷ میلیون کارفرما (یعنی تقریباً ۵۴ درصد کل کارفرمایان در سراسر جهان) مشاغلی را اداره می‌کنند که جزء آسیب‌دیده‌ترین بخش‌های اقتصادی شامل تولید، اسکان و خدمات غذایی، تجارت عمده‌فروشی و خرده‌فروشی و املاک و مستغلات و فعالیت‌های اقتصادی هستند که به‌طور میانگین بالغ بر ۳۰ درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهد. علاوه بر این، ۳۸۹ میلیون کارگر خویش‌فرما^۴ نیز در این چهار بخش مشغول فعالیت هستند. در سراسر جهان، کارفرمایان و کارگران خویش‌فرما در مجموع حدوداً ۴۳۶ میلیون بنگاه اقتصادی را در آسیب‌دیده‌ترین بخش‌ها می‌گردانند یا در آن کار می‌کنند.

در حالی که واحدهای کوچک اقتصادی در سراسر جهان (به‌ویژه در کشورهای کم‌درآمد و دارای درآمد متوسط و به‌خصوص برای زنان) به‌عنوان تامین‌کننده مشاغل، نقش عمده‌ای ایفا می‌کنند، غالباً به اعتبارات مالی دسترسی ندارند، دارایی‌ها کمی دارند و کمترین احتمال بهره‌مندی از طرح‌های مالی (در کل) و بسته‌های محرک اقتصادی کنونی مرتبط با بحران (به‌طور اخص) را دارا هستند.

آسیب‌دیده‌ترین گروه‌ها

علاوه بر تأثیرات مربوط به کارهای مراقبتی بدون حقوق که در بالا ذکر شد، تعداد زنان کارگر در بخش‌های خدماتی که در اثر این بیماری آسیب‌دیده‌اند (مانند خرده‌فروشی، اسکان و خدمات غذایی و خدمات در منزل^۵)، بسیار بیشتر از مردان است. در کل، تقریباً نیمی از همه کارگران زن پیش از بحران در معرض آسیب زیاد از این بحران هستند. این محرومیت مختص بحران کووید-۱۹ است و ناشی از اشتغال بیش از حد زنان در بخش‌های ارائه خدمات است که با اقدامات قرنطینه بیشترین آسیب را دیده‌اند. این امر به‌ویژه در آمریکای شمالی و اروپا اتفاق می‌افتد، جایی که زنان بیشتر از مردان در بخش‌های در معرض خطر شاغل هستند. اقدامات فوری و بهبودی باید این ارقام را در نظر بگیرد.

جوانان که در طول هر بحرانی به‌طرزی نامتناسب تحت تأثیر قرار می‌گیرند، در بحران فعلی به‌مراتب بیشتر آسیب می‌بینند. پیش از شروع اپیدمی کووید-۱۹، ۱۷۸ میلیون جوان در سراسر جهان (بیش از ۴ نفر از هر ۱۰ جوان شاغل در سطح جهان) در تجارت عمده‌فروشی و خرده‌فروشی، تولید، اسکان و خدمات غذایی و سایر خدمات از جمله املاک و مستغلات مشغول به کار بودند، که به‌شدت از این بحران دچار آسیب شده‌اند. تحصیل و آموزش جوانان به شدت مختل شده است. آخرین داده‌های مربوط به نیروی کار نشان می‌دهد که بیکاری جوانان (به‌ویژه زنان جوان) به‌میزان بیشتر و با سرعت بالاتر از بزرگسالان در سنین بالاتر افزایش یافته است. با توجه به این تأثیرات، احتمال به وجود آمدن «نسل دوران قرنطینه» زیاد

1. The Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)

2. non-performing portfolios منظور وام‌هایی است که بازپرداخت آن‌ها هنوز آغاز نمی‌شود

3. systemic effects

4. own-account workers

5. domestic work مشاغلی که فرد برای انجام آن به منزل دیگران می‌رود همچون نظافت منزل

است. پاسخ‌های مربوط به سیاست‌گذاری‌های اقتصادی (مانند سیاست‌های مالی و پولی، کمک‌های مالی^۱ و معافیت مالیاتی^۲، به تعویق انداختن بازپرداخت وام مسکن^۳، صرف نظر کردن از سود وام‌های دانشجویی و تجاری) با هدف رفع نیازهای خاص جوانان طراحی نشده‌اند.

این ویروس نه تنها جان و ایمنی افراد سالخورده، بلکه شبکه‌های اجتماعی آنها، دسترسی آنها به خدمات درمانی، حقوق بازنشستگی و شغل آنها را تهدید می‌کند. با توجه به اینکه در سه دهه گذشته، در یک سطح جهانی، سهم افراد سالخورده در نیروی کار تقریباً ۱۰ درصد افزایش یافته است، تأثیر این ویروس بر درآمد و اشتغال بسیار زیاد خواهد بود. این افزایش اغلب به دلیل ضرورت اقتصادی^۴ بوده است، به‌ویژه از این جهت که در بسیاری از کشورهای در حال توسعه کمتر از ۲۰ درصد افراد سالمند در سن بازنشستگی مستمری دریافت می‌کنند، بنابراین از دست دادن این گزینه منجر به افزایش فقر در پیری می‌شود.

پناهندگان و کارگران مهاجر به‌طرزی خاص تحت تأثیر پیامدهای اقتصادی این ویروس قرار گرفته‌اند. آنها اغلب در بخش‌هایی با سطوح بالایی از کار موقت، غیررسمی یا محافظت‌نشده مشغول به کار هستند که ویژگی آن دست‌مزدهای پایین و عدم حمایت اجتماعی است (از جمله در کارهای مراقبتی). برای بسیاری از مهاجران، از دست دادن شغل نه تنها پیامدهای مستقیمی بر وضعیت درآمد خودشان دارد بلکه منجر به کاهش ارسال وجه برای خانواده‌هایشان نیز خواهد شد. به دست آوردن دوباره شغل این افراد به‌خصوص به‌واسطه از دست دادن ویزا، مجوزهای کار یا اقامت و تمدید آن بیش از پیش با مانع مواجه خواهد شد. پناهندگان همچنین با موارد زیر مشکل دارند: دسترسی قانونی به بازارهای کار، قرار گرفتن تحت پوشش پاسخ‌های حمایت اجتماعی ملی، دسترسی به خدمات و اعتبارات مالی، آزادی در جابجایی یا تردد. برای بسیاری از پناهندگان، از دست دادن درآمد باعث عدم توانایی در رفع نیازهای اساسی شده است.

بیش از ۶۷ میلیون کارگر خانگی در سراسر جهان وجود دارند که ۷۵ درصد آنها به‌صورت غیررسمی کار می‌کنند، ۸۰ درصد این تعداد مهاجر و اکثریت قریب به اتفاق آن زن هستند. این کارگران نقش اساسی در تأمین سلامت و امنیت خانواده‌ها و خانوارهایی هستند که برای آنها کار می‌کنند (از نظافت و آشپزی گرفته تا مراقبت از کودکان، بیماران و سالمندان). نزدیکی فیزیکی با خانواده‌هایی که این کارگران عهده‌دار مراقبت از ایشان هستند، آن‌ها را در معرض خطر بالای ابتلا به ویروس کووید-۱۹ قرار می‌دهد. این خطر وقتی پیچیده‌تر می‌شود که این کارگران مسئول مراقبت از افراد بیمار باشند، رفت‌وآمدهای طولانی با وسایل حمل‌ونقل عمومی داشته باشند یا برای چندین خانوار کار کنند. چنانچه کارگران بخش خدمات در منزل دچار بیماری شوند، اکثر آن‌ها به مراقبت‌های بهداشتی، مزایای بیماری^۵ یا مزایای آسیب‌های شغلی دسترسی ندارند.

آسیب‌پذیری‌های بازار کار برای بسیاری از گروه‌های دیگر، از جمله افراد دارای معلولیت، افراد بومی و اعضای گروه‌های قومی محروم، پناهندگان، آوارگان داخلی^۶، کشاورزان خرده-مالک^۷ و سایرین در حال وخیم‌تر شدن است. مدل‌های جدید کسب‌وکار (مانند اقتصاد پلتفرم^۸ و اقتصاد گیگی^۹) که دارای روابط اشتغال غیراستاندارد یا تمهیدات کاری جایگزین هستند)

1. Bailout (نجات دادن کسب‌وکار یا اقتصاد در حال سقوط از طریق کمک مالی)
2. tax relief
3. mortgage freezes
4. economic necessity
5. sickness benefits (برای مثال، مرخصی استعلاجی)
6. internally displaced people
7. smallholder farmers
8. platform economy
9. Gig Economy

بکارگیری موقت نیروهای دارای مهارت بجای استخدام تمام وقت آنهاست.

همچنین اغلب دارای مشخصه کاهش مزایا و حمایت از کارگران هستند. تعداد بسیار زیادی از کارگران که مهارت کمی دارند و دستمزد پایین دریافت می کنند نیز در معرض خطر بالاتر آسیب از این بحران قرار دارند. داده های بسیار کمی در این مورد وجود دارد اما گزارشات حاصل از منابع مختلف و شواهد و تجربیات ناشی از بحران های گذشته جایی برای تردید باقی نمی گذارند که تأثیر این ویروس بر همه آنها ویرانگر خواهد بود.

خطرات پیش رو

شوک اقتصادی این بحران، با تأثیراتی که بر دو طرف عرضه و تقاضای اقتصادها دارد، فقط با یک اختلال کوتاه مدت الگوهای رشد ارتباط ندارد، بلکه احتمال یک رکود اقتصادی^{۱۰} بی سابقه در جهان (با تأثیراتی مخرب بر اشتغال) را به وجود می آورد.

تغییر یافتن از یک تأثیر کوتاه مدت به یک رکود اقتصادی درازمدت، نتیجه یک نردبان مارپیچی معیوب^{۱۱} است (شکل ۵) که وقتی اقدامات انجام شده برای حفظ مشاغل به اندازه کافی سریع و گسترده نباشند، اتفاق می افتد که تبعات آن بیکاری و عدم استخدام بهینه^{۱۲} خواهد بود. در نتیجه، اقتصادها با کاهش مصرف (به واسطه پایین آمدن درآمد کار) و کاهش تولید روبه رو می شوند. بیکاری گسترده همچنین به واسطه از دست رفتن توانمندی های کارگران تأثیر بلندمدتی روی تأمین نیروی کار خواهد داشت.

▼ شکل ۵: سازوکارهای هدایت اقتصادی - نردبان مارپیچ اشتغال منفی

10. economic contraction

11. vicious spiral

12. Underemployment (استخدام موقت یا به صورت پاره وقت یا در شغل نامناسب)

همه این موارد بیش از پیش کل عرضه و تقاضا^۱ را محدود خواهد کرد، که تأثیر منفی شدیدی بر فقر و نابرابری و احتمالاً پیامدهایی برای انسجام اجتماعی خواهد داشت (که به خصوص در مواردی مشهود است که روی نظرات درباره بهبودی توافق وجود ندارد). ما در بسیاری از کشورهای در حال توسعه دیده‌ایم که فقر و تخریب محیط‌زیست هم‌زمان اتفاق می‌افتد.

۳- توصیه‌های مربوط به سیاست‌گذاری

برای کم کردن تأثیر عمیق‌ترین رکود جهانی از زمان جنگ جهانی دوم، دولت‌ها و سایر ذینفعان اصلی (از جمله بخش خصوصی) باید اقدامات هماهنگ، به‌موقع و پایدار را در مقیاس بزرگ انجام دهند.

مداخلات، بسته به مرحله به‌خصوص فرآیند بهبودی، متفاوت خواهد بود، اما در تمامی مراحل، سؤال اصلی تصمیم‌گیرندگان این خواهد بود که چگونه از منابع اندک خود برای افزایش امنیت درآمد^۲ استفاده کنند؛ مشاغل شایسته و مناسب را ایجاد کرده و حفظ کنند؛ ساختار اجتماعی و بوم‌شناختی اقتصادها و گذار به سمت اقتصاد «بهتر و طبیعی‌تر» را تقویت کنند (اقتصادی که انسان‌محور، فراگیر و در دسترس، پاسخگو به تفاوت‌های جنسیتی و پایدار است).

بسیاری از کشورها قبلاً اقداماتی قوی انجام داده‌اند که پایه و اساس خوبی را ایجاد کرده است (به کادر شماره ۱ مراجعه کنید). با تکیه بر این اقدامات، دولت‌ها و سایر ذینفعان باید پاسخ‌های خود را حول محور سه اولویت اصلی و طیف وسیعی از اقدامات مرتبط متمرکز کنند، همان‌طور که در زیر آورده شده است.

کادر شماره ۱: پاسخ کشورها

کشورها در سراسر جهان، اغلب از طریق مداخلات اساسی بی‌سابقه‌ای، به بحران فعلی واکنش نشان داده‌اند. بیش از ۱۷۰ کشور در مجموع ۹ تریلیون دلار را به برنامه‌های محرک مالی اختصاص داده‌اند. برخی از نمونه‌های ابتکاری این مداخلات عبارتند از:

بسته کمک‌های اقتصادی پاکستان شامل اقداماتی برای بازگرداندن فقیرترین کارگران به سر کار از طریق ایجاد زیرساخت‌های طبیعی (پروژه ۱۰ میلیارد درخت^۳) است. این برنامه با تمرکز بر زنان و جوانان (که بسیاری از آنها از شهرهای قرنطینه شده به وطن خود در مناطق روستایی مهاجرت کرده‌اند) ۶۳۶۰۰ شغل ایجاد کرده است.

بیمه اشتغال مالزی برای کمک به کارفرمایان به‌منظور حفظ کارگران خود تا سه ماه یک برنامه یارانه دستمزد ارائه می‌دهد. بنگاه‌هایی که از آنها پشتیبانی می‌شود، باید حداقل شش ماه پس از این سه ماه پشتیبانی، کارمندان خود را حفظ کنند، و مجبور به ارائه آموزش از جمله مهارت‌های دیجیتال^۴ خواهند بود.

ایتالیا حمایت از درآمد (۸۰ درصد حقوق ناخالص) را به کارگران بنگاه‌های دارای مشکلات مالی و به همه بخش‌های اقتصادی و بنگاه‌هایی که کمتر از ۱۵ کارمند دارند، تعمیم داده است، مشاغلی که به‌صورت معمول واجد شرایط چنین پشتیبانی نیستند. جبران درآمد لامپسام^۵ به شاغلان خویش‌فرما^۶ و پیمانکاران خارجی^۷ نیز ارائه می‌شود.

1. demand and supply
2. income security
3. The 10 Billion Trees project
4. digital skills
5. Lumpsum income compensation
6. The self-employed
7. external contractors

اسپانیا از خویش فرمایان، اعضای تعاونی‌ها و کارگرانی که اشتغال آنها به صورت موقت به حالت تعلیق در آمده است حمایت مالی می‌کند، حتی اگر آنها به صورت معمول شامل دریافت مزایای بیکاری نباشند.

اتیوپی اخراج موقت^۱ کارگران و انفصال از خدمت^۲ را ممنوع اعلام کرده است.

ماداگاسکار پرداخت سهم به صندوق تأمین اجتماعی را برای کلیه شرکت‌ها به تعویق انداخت (بدون اعمال هیچ گونه مجازاتی برای تأخیر در پرداخت).

رواندا جهت سهولت دسترسی به خدمات درمانی و حذف مدت انتظار بین ثبت بیمه درمانی^۳ و دسترسی به خدمات پزشکی، «طرح بیمه خدمات درمانی مبتنی بر جامعه»^۴ را اصلاح کرد.

برزیل از برنامه تلفن همراه برای شناسایی کارگران غیررسمی استفاده کرد که در هیچ سامانه دولتی ثبت نشده‌اند اما به خاطر بحران کووید-۱۹ شرایط استفاده از کمک را دارند.

بورکینا فاسو برای کمک به خرده‌فروشان غیررسمی میوه و سبزیجات متاثر از وضعیت کنونی (به ویژه زنان)، پرداخت یارانه نقدی به کارگران بخش غیررسمی را راه‌اندازی کرد.

کابو ورد^۵ در یک مرحله مبلغ ۱۰۰ دلار را به ۳۰۰۰۰ کارگر غیررسمی پرداخت کرد.

نامیبیا علاوه بر یارانه‌های دستمزد و طرح‌های مختلف وام کارگران، به کارگران رسمی و غیررسمی که شغل خود را از دست داده بودند، در یک مرحله کمک بلاعوض درآمد اضطراری ارائه داد.

در فیلیپین، کارگران غیررسمی که به صورت موقت معیشت خود را از دست داده‌اند می‌توانند از برنامه‌های اشتغال موقت شامل ضد عفونی/بهداشتی کردن خانه‌های خود و محله‌شان بهره‌مند شوند؛ ذینفعان (با حداقل دستمزد و بیمه خرد گروهی^۶) در زمینه ایمنی و بهداشت آموزش دریافت می‌کنند.

بانک مرکزی شیلی به منظور کاهش نرخ بهره بانکی^۷ مداخله کرده است، یک برنامه خرید اوراق بهادار را اعلام کرده و اقدامات بخش مالی را هماهنگ کرده است تا با الزامات اعتباری نظارتی برای افزایش اعتبار برای بنگاه‌ها و مصرف‌کنندگان هماهنگ باشد.

کلمبیا خطوط اعتباری جدیدی را برای حمایت از فعالیت‌های بخش‌های مختلف و پرداخت حقوق و دستمزد و وام برای بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط معرفی کرد و یارانه حقوق و دستمزد معادل ۴۰ درصد حداقل دستمزد هر کارگر را برای مشاغل که درآمد آن‌ها کاهش پیدا کرده است، اعلام کرد.

1. laying off
2. terminating employment
3. inscription
4. the Community Based Health Insurance ("Mutuelle")
5. Cabo Verde

یک کشور جزیره‌ای متشکل از ۱۰ جزیره آتشفشانی در اقیانوس اطلس مرکزی است. این جزیره‌ها در فاصله ۵۷۰ کیلومتری از منطقه آفریقای غربی قرار دارد و وسعتی کمی بیشتر از ۴۰۰۰ کیلومتر مربع دارد.

6. group micro-insurance
7. policy rates

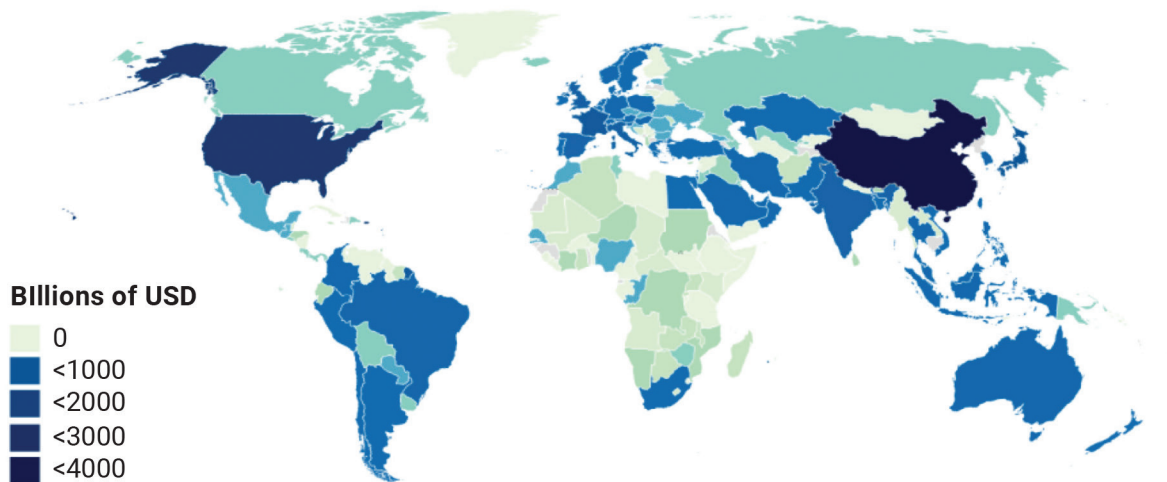
آفریقای جنوبی یک «کارگروه پاسخگویی به ویروس کرونا»^۱ سه‌حزبی^۲ تشکیل داد تا به موارد زیر بپردازد: اقدامات مربوط به سازگاری در محل کار؛ صندوق جبران خسارت کارگران برای مرخصی ویژه / استعلاجی و صندوق بیمه بیکاری؛ پشتیبانی از شرکت‌ها دچار مشکل؛ اجتناب از ننگ‌آور جلوه دادن یا تبعیض در مورد ناقلان/مبتلایان احتمالی به کووید-۱۹؛ تأثیرات کلان اقتصادی و پاسخ‌های مناسب سیاست‌گذاری؛ امنیت غذایی^۳ (از جمله ارائه وعده‌های غذایی در مدارس).

آلمان با گسترش دسترسی به برنامه کار کوتاه‌مدت آزموده شده و نهادینه شده خود (Kurzarbeit) توانسته است تعداد قابل توجهی از مشاغل را حفظ کند که دستمزد کارگران در شرکت‌های تحت فشار را پوشش می‌دهد. به نظر می‌رسد نهادها و سازوکارهای موجود مؤثر باعث اجرای روان و سریع برنامه می‌شوند.

ایسلند از وزارتخانه‌های مربوطه می‌خواهد تا توصیف کنند چگونه سرمایه‌گذاری‌های بالقوه می‌تواند زنان و به‌طریقی متفاوت مردان سود برسانند. این کار به دولت این امکان را می‌دهد تا این اطلاعات را در فرایند تصمیم‌گیری در نظر بگیرد و تأثیر جمعی بسته‌های کلی را بر اهداف برابری جنسیتی بهتر درک کند.

▼ شکل ۶: محرک‌های مالی در سراسر جهان

ارزش کل پولی محرک‌های مالی اعلام شده، از جمله هزینه‌ها یا کاهش مالیات، مربوط به ۲۴ می ۲۰۲۰

منبع: ردیاب پاسخ دولت Oxford کووید-۱۹.

نکته مهم در مورد هر یک از این توصیه‌ها فضای مالی^۴ کافی است. «دبیر کل»^۵ خواستار بسته‌های نجات^۶ معادل بیش از ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی جهانی شده است. این امر مستلزم بازنگری درآمدها، هزینه‌ها و تأمین بودجه و همچنین

1. Coronavirus Response Task Team
2. tripartite
3. food security (اطمینان از دسترسی به غذای سالم و کافی برای همگان)
4. fiscal space
5. Secretary-General (احتمالاً منظور دبیر کل سازمان ملل متحد است)
6. rescue packages

بدهی‌های اقتضایی است. همه گزینه‌ها باید در نظر گرفته شوند: کاهش هزینه‌های نظامی، افزایش مقابله با فساد، اصلاحات مالیاتی، صندوق‌های مشترک و غیره. از نظر حمایت از کشورهای در حال توسعه، همکاری‌های بین‌المللی فوری بیشتری مورد نیاز است، از جمله از طریق ارائه نقدینگی و کمک‌های مالی؛ و با کاهش یا به تعویق انداختن بدهی خارجی. حتی اگر کسری‌های بزرگ خطرناکی را برای آینده به همراه داشته باشد، هنگامی که اقدامات نجات فوری معکوس شدن نردبان مارپیچ شرح داده شده در بالا شود، هزینه‌های مالی قابل کنترل تر خواهد شد.

الف. اولویت دادن به حمایت فوری از کارگران، بنگاه‌های اقتصادی، مشاغل و درآمدهای در معرض خطر

همان طور که در بالا توضیح داده شد، بسیاری از کشورها از طریق سرمایه‌گذاری در نظام سلامت، پرداخت یارانه‌های نقدی یا حقوق و مزایای بیکاری و حمایت موقت از شرکت‌ها، به طرز سریع و در دامنه و مقیاسی بی‌سابقه به کووید-۱۹ واکنش نشان داده‌اند. چنین پاسخ‌های فوری برای جلوگیری از تعطیلی بنگاه‌ها، از دست دادن شغل و کاهش درآمد که می‌تواند بحران فعلی را به یک رکود اقتصادی^۱ بلندمدت تبدیل کند، ضروری هستند. مداخلات باید مبتنی بر نهادها و مؤسسات موجود بوده و آن‌ها را تقویت کنند، و در عین حال کارگران و بنگاه‌ها را به منظور بهبودی بهتر و قوی‌تر، به سمت توسعه پایدار هدایت کنند.

اقدامات سیاست‌گذاری شامل موارد زیر است:

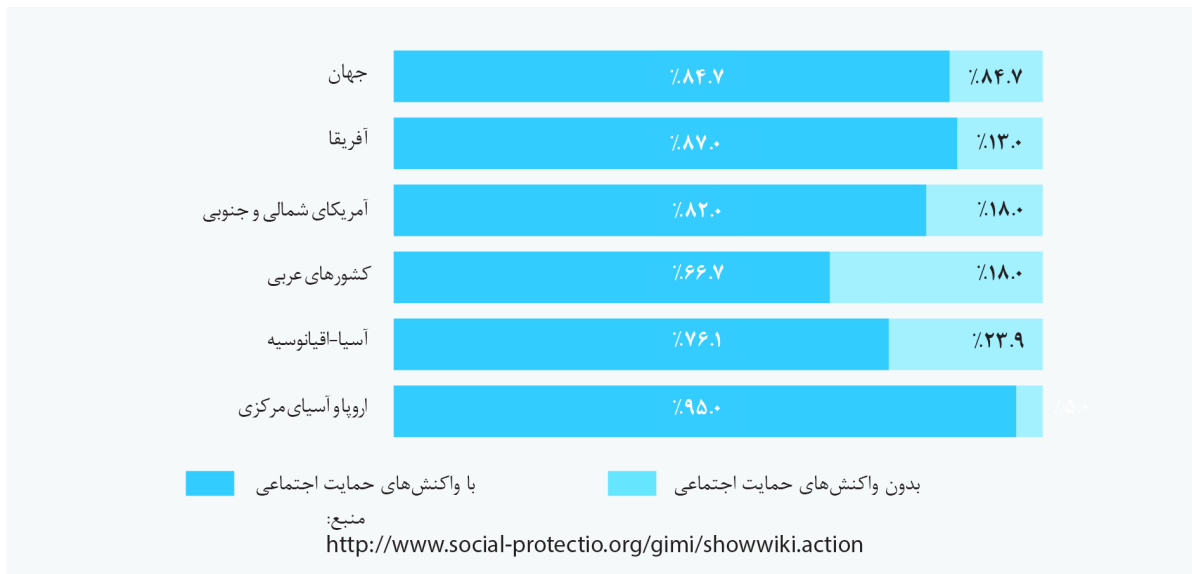
• **گسترش پوشش و حمایت اجتماعی.** علاوه بر تأثیر بلاواسطه و مستقیم این اپیدمی بر گروه‌های در معرض خطر و آن دسته از کارگرانی که درآمدهای خود را از دست داده‌اند، اقدامات حمایت اجتماعی که به خوبی طراحی شده‌اند نیز می‌توانند به گذار از اقتصاد غیررسمی به اقتصاد رسمی کمک کنند. آنها همچنین در ایجاد اعتماد بین کارگران و نهادها و مؤسسات متأثر و افزایش ظرفیت‌های مولد کارگران نقش دارند. افزایش حمایت اجتماعی همچنین می‌تواند نابرابری‌های ساختاری برای زنان در نظام را کاهش دهد و از مسئولیت‌های مراقبتی آن‌ها بکاهد و از زنان شاغل در بخش غیررسمی یا بخش‌هایی که امنیت شغلی کمتری دارند حمایت کند.

• **اقدامات حفظ اشتغال.** یارانه‌های دستمزد^۲ گسترده‌ترین ابزار برای این منظور هستند. در صورت امکان، اقدامات حفظ شغل باید هرچه سریعتر به روشی یکپارچه همراه با سیاست‌های فعال بازار کار انجام شوند، حتی زمانی که قرنطینه نسبی^۳ هنوز پابرجا باشد. اقدامات باید روی اجتناب از آسیب‌پذیری و کاهش آن (به خصوص در مورد زنان، افراد دارای معلولیت، جوانان، کارگران مهاجر و گروه‌های دیگر که ورود مجدد به بازار کار پس از خروج اجباری از کشور را بسیار دشوار می‌دانند) متمرکز شوند. سیاست‌ها باید نگاه ویژه‌ای به نیازهای خانواده‌ها در رابطه با مراقبت از کودکان داشته باشند.

1. depression
2. Wage subsidies
3. partial lockdowns

شکل ۷: کشورهای با و بدون پاسخ‌های حمایت اجتماعی (به تفکیک منطقه)

حفظ فعالیت‌های تجاری (به‌ویژه فعالیت بنگاه‌های اقتصادی خرد، کوچک و متوسط). اقدامات مشخصی باید از اجرای اقدامات بهداشتی حمایت کنند. از نقدینگی اطمینان حاصل کند؛ هزینه‌های ثابت اساسی پوشش دهد؛ تأمین اعتبار کند؛ از اخراج موقت کارگران اجتناب کند؛ و تغییرات نوآورانه را مورد تشویق قرار دهد (برای مثال، در مورد سازگاری‌ها در محل کار و روش‌های جایگزین کار، تمهیدات کار از راه دور^۱ و غیره).

جلوگیری از افزایش آسیب‌پذیری از طریق اقدامات پاسخ‌گو به جنسیت، فراگیر، در دسترس و هدفمند، مبتنی بر گفت‌وگوی اجتماعی^۲. اقدامات باید به‌روشی هدفمند طراحی شوند. باید بر موانع رسمی و غیررسمی که مانع حفظ یا دسترسی گروه‌های آسیب‌پذیر (از جمله پناهندگان و کارگران مهاجر و به‌ویژه زنان) به مشاغل می‌شود، غلبه کرد. گفت‌وگو بین دولت‌ها، سازمان‌های کارگران و کارفرمایان، سازمان‌های نماینده گروه‌های به حاشیه رانده شده (برای مثال سازمان‌های افراد دارای معلولیت) به شناسایی چالش‌ها و یافتن راه‌حل‌های قابل توافق کمک خواهند کرد. اقدامات لازم جهت کاهش کار مراقبت باید انجام شود (از جمله گسترش مدت قانونی پرداخت مرخصی استعلاجی، مرخصی زایمان و همچنین حمایت درآمدی برای اینکه افراد بتوانند خود را ایزوله کرده و از اعضای بیمار خانواده و همچنین از کودکان در دوران قرنطینه مراقبت کنند.

پاداش فوری به کارگران مشاغل ضروری که نظام را در کنار هم نگه می‌دارند. اگر به‌خاطر کار مهم کارگران بخش مراقبت، کارگران خدمات محیط‌زیست و سایرین نباشد، اقتصادها و جوامع بلافاصله فرومی‌پاشید. پاداش دادن به آن‌ها با پرداخت حقوق اضافی یا مرخصی تشویقی^۳ ممکن است در کوتاه مدت تا حدی به جلوگیری از بهره‌کشی کمک کند و به ایجاد انگیزه در این کارگران منجر شود، افرادی که اغلب در این مواقع دشوار باید از محدوده‌های جسمی و روحی خود فراتر بروند. این به معنی جایگزین کردن اقدامات بلندمدت نیست که باید به‌کار گرفته شوند تا این کارگران بتوانند به شناخت ضروری فراتر از بحران فعلی برسند. این کار باید شامل نگرستن مجدد به نابرابری‌های ساختاری در مدل‌های اقتصادی باشد که ارزش را تحریف می‌کنند.

1. teleworking arrangements
2. Social dialogue
3. compensatory time

ب. اطمینان از اتخاذ یک رویکرد جامع برای بازگشتن به کار

دوگانگی کاذب بین بازگشت به کار و حمایت از سلامتی باید برطرف شود. هنگامی که قرنطینه و سایر اقدامات محدودکننده آرام می‌شوند اقدامات جدی در سطح ملی و منطقه‌ای (مبتنی بر گفت‌وگوی اجتماعی) ضروری خواهد بود تا به بنگاه‌های اقتصادی کمک شود دوباره راه‌اندازی شوند و کارگران دوباره هر چه سریع‌تر و ایمن‌تر به کار خود بازگردند. رعایت نکردن کافی هشدارها احتمالاً باعث تجدید شیوع مجدد ویروس می‌شود که فقط بحران را طولانی‌تر می‌کند. علاوه بر این، باید اقدامات لازم برای حمایت از کارگران (و به‌ویژه زنان) صورت گیرد تا بتوانند به مسئولیت‌های‌شان در بخش مراقبت بپردازند. اقدامات محرک مالی اختیاری نباید قبل از بهبودی گسترده در رشد اقتصادی و اشتغال برداشت شود. تجربه بحران‌های قبلی نشان می‌دهد که تاب برداشتن آونگ هزینه به‌سمت مضیقه؟؟ مالی به‌زودی زود موجب تضعیف بهبودی خواهد شد.

اقدامات سیاست‌گذاری شامل موارد زیر می‌باشد:

- **محل کار ایمن و قابل دسترس.** به‌منظور ایمن‌سازی محل کار، ممکن است اقداماتی مشابه آنچه در مورد کارگران مشاغل ضروری در طی مرحله حاد بحران سلامت اتخاذ می‌شود، ضروری باشد. اقدامات مربوط به ایمنی و بهداشت شغلی، پوشش حمایت اجتماعی، اقدامات ضدتبعیض و موارد دیگر نیز ممکن است مورد نیاز باشد. ممکن است تمهیدات متفاوتی برای افراد دارای معلولیت لازم باشد (از جمله، اولویت کار در خانه یا استفاده از مرخصی با حقوق^۱).

- **احترام به نیازها و حقوق قانونی کارگران و کارفرمایان.** اجرای طرح‌های انعطاف‌پذیر برای ارتقاء حفظ شغل و به اشتراک گذاشتن شغل تا زمانی که بهبودی به‌طرزی مطمئن حاصل شود، می‌تواند یکی از گزینه‌ها برای پرداختن به نیازهای کارگران و کارفرمایان باشد. از طریق گفت‌وگوی اجتماعی جدی، کارگران و کارفرمایان خواهند توانست نیازهایشان (به‌ویژه نیازهای زنان و افراد دارای معلولیت) را شناسایی کرده و از حقوق قانونی خود دفاع کنند.

- **اتخاذ یک رویکرد کل‌نگر و زمان‌بندی مناسب در رابطه با مراقبت از کودکان و بازگشایی مدارس.** بازگشایی مشاغل و اقتصاد رسمی، و هم‌زمان بسته ماندن مراکز مراقبت از کودکان و مدارس، این احتمال را به وجود می‌آورد که زنان در ایجاد پیشرفت در زمینه مشارکت در نیروی کار دچار مشکل شوند. همه سیاست‌های بازگشت به کار لازم است زمان‌بندی مناسب بازگشایی مدارس و همچنین اتخاذ تدابیری برای کاهش تأثیرات آن (از جمله حمایت از مراقبت از کودکان) را مدنظر داشته باشند.

- **آزمایش و ردیابی مؤثر.** آزمایش و ردیابی به‌طرزی مطمئن با مختل شدن کمتر بازار کار مرتبط دانسته شده است. برآوردهای «سازمان بین‌المللی کار» نشان می‌دهد که آزمایش و ردیابی می‌تواند تا ۵۰ درصد باعث کاهش تلفات ساعات کاری شود، چراکه می‌تواند به کشورها کمک کند کمتر به اقدامات عمده اتکا کنند، اعتماد عمومی را به فعالیت‌های اقتصادی افزایش می‌دهد و از فعالیت‌های محل کار حمایت می‌کند.

- **سیاست‌های فعال بازار کار^۲ که خوب طراحی شده‌اند از جمله برنامه‌های اشتغال عمومی^۳.** سیاست‌های فعال بازار کار که به خوبی طراحی و اجرا شده است (از جمله برنامه‌های اشتغال عمومی)، مطابق با سیاست‌های ملی گسترده‌تر و جامع‌تر، مهمترین ابزار برای بازگشت به کار افرادی که شغل خود را از دست داده‌اند، ایجاد مشاغل جدید و کمک به مطابقت کارگران خوب-آموزش دیده با بنگاه‌های اقتصادی است.

1. paid leave

2. active labour market policies (ALMPs)

3. public employment programmes (PEPs)

• اقدامات لازم برای ایجاد توانمندی برای افرادی که با گذارهای نامشخص روبه‌رو هستند. با تغییرات پیش‌بینی شده در دنیای کار در نتیجه بحران اپیدمی کووید-۱۹ و همچنین در نتیجه محرک‌های اصلی^۱ دنیای کار، برخی از افراد ناگزیر به گذار به بخش‌ها و مشاغل جدید و همچنین اشکال جدید کار خواهند شد. در حالی که روند بهبودی در حال رخ دادن است، این افراد باید این فرصت را داشته باشند که (دوباره) آموزش ببینند، مهارت‌ها و توانمندی‌های دیجیتالی ایجاد کنند که به آنها در مقابله با گذار کمک کند.

انعطاف‌پذیری در مقابل تداوم روش‌های جایگزین کار برای جمعیت‌های در معرض خطر. باید این امکان به افراد سالخورده و افراد دارای شرایط خاص سلامت کنونی، افراد دارای معلولیت و همچنین کارمندانی که همچنان مسئولیت‌های مراقبتی خود که به‌واسطه این اپیدمی به‌وجود آمده است یا از قبل وجود داشته است را انجام داده‌اند، داده شود که در بازارهای کار مشارکت داشته باشند، هر چند آنها توانایی حضور پیدا کردن در محل کار به‌صورت فیزیکی را ندارند.

به فراتر از تأثیرات کوتاه‌مدت بیندیشید. از همان ابتدا، تمام اقدامات صورت گرفته باید به گونه‌ای اجرا شوند تا مسیر برای اشتغال‌زایی شایسته و مناسب، بهبودی مقاوم در برابر شرایط اقلیمی و هم‌چنین بازارهای کار فراگیرتر و پاسخگو به تفاوت‌های جنسیتی هموار شود تا از توسعه پایدار و جوامع مقاوم‌امن‌ان حاصل شود. «سازمان بین‌المللی کار» راهنمایی‌هایی را در این زمینه ارائه داده است.

ج. ایجاد مشاغل شایسته و مولد برای بهبودی سبز، فراگیر و تاب‌آور

دنیای کار پس از این بحران به همین شکلی که هست نخواهد بود و نباید هم این‌گونه باشد. برخی از این تغییرات در حال حاضر قابل مشاهده هستند: ما شاهد تمرکز بسیار جدی‌تر بر ایمن‌سازی محل کار هستیم، فراتر از مسائل بهداشتی مرتبط با کووید-۱۹. ما شاهد افزایش به‌رسمیت شناخته شدن کار کارکنان عرصه بهداشت و درمان و سایر حرفه‌های خط‌مقدم^۲ هستیم. ما شاهد به‌رسمیت شناخته شدن بیشتر نیاز به حمایت‌های اجتماعی کافی (از جمله حمایت از سلامت اجتماعی، مزایای بیماری و حمایت از بیکاری) هستیم. می‌بینیم که فن‌آوری، روش‌هایی را پیش‌روی ما قرار می‌دهد که قبلاً غیرممکن به‌نظر می‌رسیدند، روش‌هایی که امکان انعطاف‌پذیری بیشتر و همچنین پایداری را فراهم می‌آورند. ما همچنین شاهد بحث‌های جدی در کشورها مبنی بر این هستیم که چگونه می‌توان حداکثر استفاده را از این بحران برد تا اقدامات لازم برای سیاست‌های تحول‌ساختاری^۳ پایدار را ارائه کرد؛ این اقدامات عبارتند از: کاهش سریع انتشار گازهای گلخانه‌ای^۴، کاهش نابرابری‌ها و پرداختن به کارهای مراقبتی غیرمشهود و بدون حقوق. این اقدامات (همراه با افزایش آگاهی عمومی از مسائل زیست‌محیطی که هنگام وقوع بحران بسیار جدی بود) شروع خوبی است، اما لازم است کارهای بیشتری در این زمینه انجام شود.

تصمیماتی که اکنون پیرامون بهبودی گرفته شده‌اند پیامدهای چشمگیری برای نسل فعلی و نسل‌های آینده خواهد داشت. آنچه لازم است تشخیص داده شود این است که ایجاد مشاغل شایسته و مولد برای همه در یک اقتصاد سبز، فراگیر و تاب‌آور، هوشمندانه‌ترین مسیر برای بهبود و تحقق اهداف «دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار» و «توافق‌نامه پاریس در مورد تغییرات اقلیمی»^۵ است. به هیچ وجه نباید این فرصت را از دست بدهیم.

1. mega-drivers
2. frontline professions
3. Structural transformation
4. greenhouse gas
5. the Paris Agreement on Climate Change

در این راستا، اقدامات سیاست‌گذاری به موارد زیر می‌پردازد:

• **حمایت اجتماعی.** مردم باید هزینه‌های مربوط به حمایت اجتماعی را نوعی سرمایه‌گذاری بدانند، نه یک بار اضافی یا خیریه، و بنابراین باید توسط منابع داخلی تقویت شود. اقدامات چاره‌جویی موقت باید بر اساس تقسیم عادلانه هزینه بین کارفرمایان، کارگران و دولت‌ها، به سازوکارهای حمایت اجتماعی پایدار تبدیل شود.

• **تسریع فرآیند گذار به اقتصاد رسمی.** بحران کووید-۱۹ یادآور این نیاز اساسی است که گذار از اقتصاد غیررسمی به اقتصاد رسمی باید به اولویت سیاست‌های ملی تبدیل شود. بهبود اقتصادی (هر چند ضروری است) به خودی خود باعث کاهش اقتصاد غیررسمی نخواهد شد. سیاست‌های عمومی مناسب نیز ضروری هستند. «سازمان بین‌المللی کار» راهنمایی‌هایی را در این زمینه ارائه داده است.

• **اشتغال‌زایی از طریق اقتصادهای سبز و سرمایه‌گذاری در طبیعت.** با استقرار سیاست‌های درست برای ترویج اقتصادهای سبز، تا سال ۲۰۳۰ می‌توان میلیون‌ها شغل جدید در سطح جهان ایجاد کرد. بر اساس یک تخمین، پروژه‌های انرژی تجدیدپذیر دو برابر بیشتر از سرمایه‌گذاری‌های سوخت فسیلی موجب ایجاد مشاغل می‌شوند. این مشاغل جدید را می‌توان با اتخاذ روش‌های پایدار در بخش انرژی (از جمله تغییرات در ترکیب انرژی، تشویق به استفاده از وسایل نقلیه برقی و بهبود بهره‌وری انرژی در ساختمان‌ها) ایجاد کرد. سرمایه‌گذاری در زمینه برقراری توازن بین شکل‌های مختلف زیرساخت پایدار و مصالح ساختمانی دارای میزان کم انتشار نیز از ایجاد اشتغال و ایجاد درآمد حمایت خواهد کرد. مشاغل، مواد غذایی پایدار، تأمین آب و معیشت فقرا به‌طور چشمگیر به ظرفیت مولد طبیعت بستگی دارد، بنابراین سبز شدن اقتصادها باید شامل سرمایه‌گذاری در راه‌حل‌های مبتنی بر طبیعت (از جمله اشتغال‌زایی در مزرعه و خارج از مزرعه) باشد. ما همچنین باید اساس مالیات‌بندی را از حقوق و دستمزد به میزان تولید کربن تغییر دهیم.

• **سرمایه‌گذاری در اقتصاد در بخش مراقبت.** نظام‌های بهداشتی و مراقبتی حمایت‌شده و کارآمد نه تنها باعث نجات جان انسان‌ها و همچنین تاب‌آورتر کردن اقتصاد در برابر بحران‌های سلامت آینده می‌شود بلکه مزایای اقتصادی مهمی نیز به همراه دارد: توجه ویژه به کار بخش مراقبت به افزوده شدن ۲۶۹ میلیون شغل در مقایسه با تعداد مشاغل در سال ۲۰۱۵ منجر خواهد شد. این به معنی هزینه کردن ۱۸/۴ تریلیون دلار توسط بخش‌های دولتی و خصوصی در زمینه بهداشت و آموزش است. مدیریت ریسک شغلی^۱ باید به بخشی از نظام‌های بهداشتی و درمانی تبدیل شود. سیاست‌ها باید تضمین کنند که مشاغل مراقبتی در بهداشت و درمان (از جمله کارگران خانگی و کارکنان مراقبت شخصی) و در آموزش و پرورش (از جمله آموزش‌های خردسالان) حقوق بهتری دریافت کرده و شرایط کاری شایسته و مناسبی را فراهم کنند، چراکه این کار یک پیش‌نیاز برای ارائه خدمات با کیفیت مناسب است. این مورد همچنین شامل حق رایزنی جمعی و آزادی داشتن تشکیلات است زیرا اینها حقوق قانونی توانمندساز برای تحقق دستمزدها و شرایط کار بهتر است. در مورد مراقبت‌های بدون حقوق، باید سیاست‌های کاری برای تشخیص، کاهش و توزیع مجدد کارهای مراقبت غیرحضور استوار پیدا کند. این اقدامات همچنین شامل ارتقاء سیاست‌های فعال بازار کار است که از پیوستن، تلفیق مجدد و پیشرفت کارمندان بدون حقوق و تبدیل شدن آن‌ها به نیروی کار است. به رسمیت شناخته شدن کارهای مراقبت بدون حقوق در اقتصاد رسمی نیز بسیار مهم است. این امر می‌تواند ساعات سپری شده در این حوزه را ارزشمند کند و آگاهی‌بخش سیاست‌هایی باشد که می‌توانند مجدداً باعث توزیع مجدد و کاهش بهتر این کار شوند، تا امکان برابری بیشتر و همچنین افزایش مشارکت رسمی در بازار کار و درآمدزایی فراهم شود.

1. Occupational risk management

• **اولویت دادن به مهارت‌ها و مشاغل برای جوانان.** برای جلوگیری از تعطیلی مشاغل و تأثیر منفی بلندمدت از نظر توسعه شغلی لازم است سیاست‌های اشتغال، بازار کار و کارآفرینی صریحاً جوانان را هدف قرار دهند. این کار شامل تمرکز روی کسانی که در تحصیل و آموزش خود اختلال را تجربه می‌کنند و همچنین کسانی که در یادگیری مبتنی بر کار (برای مثال، در مورد کارآموزان)، ورودی‌های جدید به بازار کار، بیکاران و کسانی است که در بخش اقتصاد غیررسمی مشغول به کار هستند یا به صورت بهینه مشغول به کار نیستند. اقدامات خاص شامل سیاست‌های فعال بازار کار مطابق با اولویت‌ها در اقتصاد پس از کووید-۱۹، اطمینان از دسترسی به تحصیل و آموزش برای کسانی که در حال حاضر از این خدمات محروم هستند، حمایت از کسانی که به تحصیل، آموزش و یادگیری مبتنی بر کار ادامه می‌دهند یا به آن بازمی‌گردند و همچنین ترویج کارآفرینی جوانان می‌باشد. شرکت دادن جوانان در تدوین سیاست‌های اشتغال و بازار کار نتایج بهتری را برای جوانان تضمین می‌کند.

• **سیاست‌های بخش خصوصی با تمرکز ویژه بر بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط و مشارکت بخش‌های دولتی و خصوصی.** ایجاد یک محیط کسب‌وکار پایدار و حمایت از بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط برای روند بهبود مهم خواهد بود. حمایت هدفمند از بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط باید بر پایداری اجتماعی و زیست‌محیطی متمرکز شود. اتصالات قوی زنجیره عرضه به بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط و شرکای زنجیره عرضه آن‌ها این امکان را می‌دهد تا از یکدیگر پشتیبانی کنند. ایجاد اتحاد بین مشاغل بزرگ و کوچک نیز مهم خواهد بود. بحران کنونی همچنین می‌تواند فرصتی برای ایجاد مدل‌های نوآورانه کسب‌وکار باشد (مانند بنگاه‌های اجتماعی^۱، سرمایه‌گذاری کسب‌وکار و تأثیر فراگیر^۲). به کارگیری منابع خلاقانه و مالی بخش خصوصی در مراحل اولیه به تسهیل روند بهبود کمک می‌کند. برای مثال، مشارکت‌های دولتی و خصوصی می‌تواند بلافاصله شروع شود تا اهداف زیر را محقق کند: (۱) دسترسی مقرون‌به‌صرفه به اینترنت برای همه؛ (۲) «کیف پول دیجیتال» مقرون‌به‌صرفه، مؤثر و کارآمد و همچنین گزینه‌های پرداخت برای همه.

کادر ۲: اقدامات ابتکاری بخش خصوصی

شرکت‌ها در سطح جهانی برای محدود کردن تأثیرات منفی بحران کووید-۱۹ اقداماتی را انجام می‌دهند تا اطمینان حاصل کنند که تأثیرات مالی به بهای حقوق قانونی و رفاه کارگران در فعالیت‌های خود و زنجیره‌های عرضه جهانی آنها ایجاد نخواهد شد.

درخواست ویژه پیمان جهانی «سازمان ملل متحد»^۳ برای تشویق رهبران کسب‌وکار در همه جا مبنی بر استفاده از «ده اصل»^۴ به عنوان راهنما در پاسخ به بحران.

فراخوان اقدام در صنعت پوشاک^۵: همکاری بین ذینفعان در صنعت پوشاک جهانی برای حمایت از تولیدکنندگان برای دوام آوردن در اختلال اقتصادی ناشی از اپیدمی کووید-۱۹ و محافظت از درآمد، سلامت و اشتغال کارگران بخش پوشاک (برای کسب اطلاعات بیشتر لینک زیر را دنبال کنید^۶).

1. social enterprise

2. inclusive business and impact investing

3. United Nations Global Compact

4. Ten Principles مربوط به حقوق بشر، کار، محیط‌زیست و مبارزه با فساد

5. Call to Action in the Garment Industry

6. https://www.ilo.org/global/topics/coronavirus/sectoral/WCMS_742343/lang--en/index.htm

بیانیه مشترک «سازمان بین‌المللی کارفرمایان»^۱ و «کنفدراسیون اتحادیه تجارت بین‌الملل»^۲ در مورد کووید-۱۹.

کارفرمایان و کارگران در بخش‌های خاص اقتصادی و اجتماعی بیانیه‌های مشترکی را ایجاد کرده و خواستار اقدام برای حمایت از کارگران و بنگاه‌های اقتصادی شده‌اند.

«اتاق بازرگانی بین‌المللی»^۳ پویشی با عنوان «فراخوان اقدام برای نجات بنگاه‌های کوچک و متوسط SOS» را راه‌اندازی کرد تا توجه همگان را به تأثیر ویرانگر کووید-۱۹ بر بنگاه‌های کوچک و متوسط و کارکنان آن‌ها جلب کند، سیاست‌گذاری مؤثر و پاسخ‌های مالی هم در سطح بین‌المللی و هم در سطح ملی را تضمین کند و منابع و ابزارهای لازم را برای بنگاه‌های کوچک و متوسط فراهم کند تا به آن‌ها در ناوبری در این شوک اقتصادی کمک کند.

امفوری^۴ دستورالعمل‌هایی را برای اعضای خود در مورد شیوه‌های خرید مسئولانه^۵ در طول کووید-۱۹ منتشر کرد.

«برنامه اسباب‌بازی‌های اخلاقی شورای بین‌المللی صنایع اسباب‌بازی»^۶ یک راهنمای روش‌های خرید مسئولانه را منتشر کرده است تا از خریداران در طول اپیدمی کووید-۱۹ پشتیبانی کند. این راهنما توصیه‌هایی شامل بهترین روش‌ها را ارائه می‌دهد تا به خریداران در مدیریت خطرات احتمالی کمک کند، از استمرار مشاغل پاسداری کرده و از کارگران محافظت می‌کند.

«پیمان کسب‌وکار مسئولانه»^۷ یک مرکز منابع^۸ را ایجاد کرده است تا اطلاعات مربوط به مسائل زنجیره عرضه مرتبط با ویروس کرونا (از جمله مسائل مرتبط با رفتارهای کسب‌وکار مسئولانه در زنجیره‌های عرضه شرکتی در جریان اپیدمی برای محافظت از حقوق قانونی و رفاه کارگران) را به‌موقع به اعضای خود ارائه کند.

«سازمان بین‌المللی کارفرمایان» در حال تجهیز شبکه خود است تا اهداف زیر را محقق کند: ارائه اطلاعات در مورد تلاش‌های سازمان‌های کسب‌وکار و کارفرمایان در حمایت از اعضا از طریق اقدامات ایمنی و بهداشتی، اقدامات پیشگیرانه برای به‌حداقل رساندن اختلال در بهره‌وری، راهکارهای کاهش خسارت‌های مالی و بررسی اقدامات دولت برای کاهش فشار اقتصادی^۹ بر کسب‌وکار و «راهنمای سازمان بین‌المللی کارفرمایان»^{۱۰} برای کسب‌وکار جهت نجات یافتن از اپیدمی کووید-۱۹ و قوی‌تر بیرون آمدن از این بحران.

«مجمع جهانی اقتصاد»^{۱۱} اصول مربوط به نیروی کار را به‌عنوان یک ابزار راهنما برای «مسئولان ارشد منابع انسانی»^{۱۲} و دیگر رهبران مشاغل راه‌اندازی کرد.

1. The International Organization of Employers (IOE)
2. International Trade Union Confederation
3. The International Chamber of Commerce (ICC)
4. The Business Social Compliance Initiative (BSCI)
5. responsible purchasing practice
6. ICTI (The International Council of Toy Industries) Ethical Toy Program
7. The Responsible Business Alliance
8. resource hub
9. economic stress
10. IOE Guidance

۱۱. سیستم Initiative Compliance Business Social (BSCI) یک سیستم پیشگام مدیریت زنجیره عرضه است که بر اساس استانداردهای کار و ایمنی تدوین شده توسط سازمان بین‌المللی کار (ILO) طراحی شده است. هدف آن تشویق بهبود مداوم عملکرد اجتماعی شرکت‌ها و کارخانه‌ها در زنجیره عرضه است. هدف این سیستم حمایت از شرایط کار پایدار در سراسر جهان است.

The World Economic Forum

12. Chief Human Resources Officers (CHROs)

• **تقویت فن آوری‌های جدید.** تحول ساختاری نیازمند استفاده از فن آوری‌های جدید و بررسی دقیق آینده کار است. هنگام سرمایه‌گذاری در زمینه فن آوری، مهم است که این نکته را در نظر داشت که این فن آوری‌های جدید باید مبنایی برای ایجاد آینده انسان-محور باشد که مطلوب ماست. از بین بردن شکاف دیجیتالی و همچنین سرمایه‌گذاری در مهارت‌های دیجیتالی و آمادگی برای تغییرات دیجیتالی باید بخشی از این اقدام باشد. همراه با این تغییر این مسئولیت نیز به‌وجود می‌آید که به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی شود تا کارگران از هرگونه عوارض جانبی منفی در امان بمانند. برای مثال، به‌منظور مدیریت صحیح دورکاری، حق قطع ارتباط، حق داشتن محیط کار خوب و ایمن و محافظت از داده‌های کارگران باید به‌درستی مورد توجه قرار گیرد.

• **سیاست‌های بخشی برای بخش‌های به‌شدت آسیب‌دیده و تحول ساختاری.** تحلیل «سازمان بین‌المللی کار» در خصوص تأثیر اپیدمی در ۱۰ بخش مختلف بر این نکته تأکید دارد که چگونه حمایت هدفمند از راهبردهای به‌خصوص بخشی و سیاست‌های صنعتی پایدار باید به‌صورت و پس از مشورت با سازمان‌های کارفرمایان و کارگران افزایش یابد. سیاست‌های بخشی می‌توانند از گسترش اشتغال زنان در بخش‌های دارای بهره‌وری بالا حمایت کرده و به از بین رفتن تفکیک جنسیتی کمک کند. از منظر تحول ساختاری، کشاورزی یکی از بخش‌هایی است که باید به آن توجه کنیم: تضمین عملکرد مداوم زنجیره‌های عرضه مواد غذایی جهانی و ملی در ایجاد امنیت عرضه مواد غذایی و جلوگیری از بحران غذایی بسیار مهم است. با توجه به اینکه کارگران کشاورزی بیشترین میزان فقر در حین اشتغال را تجربه می‌کنند، خلق فرصت‌های درآمدی شایسته و مناسب و در عین حال پایبندی به اقدامات ایمنی و بهداشتی، مهمترین عامل در مبارزه با فقر جهانی خواهد بود.

• **سیاست‌های هدفمند برای گروه‌هایی که به‌شدت آسیب دیده‌اند.** بسیاری از اقدامات سیاست‌گذاری که قبلاً صورت گرفته‌اند، به‌اندازه کافی شامل حال آسیب‌پذیرترین گروه‌ها نمی‌شود و سیاست‌های اشتغال هدفمند در این زمینه ضروری است. نشان داده شده است که برنامه‌های اشتغال عمومی و برنامه‌های تضمین اشتغال ابزاری مؤثر برای دستیابی به کارگران آسیب‌پذیر (از جمله افراد شاغل در بخش اقتصاد غیررسمی) است. همچنین، ابتکارات مبتنی بر جامعه محلی می‌توانند به‌سرعت تأثیرگذار باشند و نیازهای خاص را برآورده کنند. اطمینان از وجود کف‌های حداقل دستمزد سالم می‌تواند به آسیب‌دیده‌ترین گروه‌ها کمک کرده و از کاهش نرخ دستمزد جلوگیری کند.

اقدام در سطح جهانی

علاوه بر مداخلات در سطح کلان، مهم است که نظام چندجانبه^۱ [اشتغال] به کشورها از طریق مشاوره در زمینه سیاست‌گذاری‌ها، اطمینان از انسجام سیاست‌ها و تعیین پارامترهای بین‌المللی برای یک فرآیند بهبودی مبتنی بر اشتغال کمک کند. باز نگه داشتن بازارها و مرزها باید در سطح جهانی تشویق شود. در همین راستا، هماهنگی در حوزه سیاست‌های تجارت و سرمایه‌گذاری در سطح منطقه‌ای و شناسایی راه‌هایی که باعث شود توافق‌های تجاری و سرمایه‌گذاری دوجانبه و منطقه‌ای، فراگیرتر و بیشتر دوستدار استخدام شوند، ضروری است. اقدامات هماهنگ به‌منظور پرداختن به آن دسته از ناسازگاری‌های مالی^۲ که باعث تضعیف بودجه‌های ملی می‌شوند (از جمله قیمت‌گذاری انتقالی^۳، مأوای مالیاتی^۴، اختصاص دادن یارانه به سوخت‌های فسیلی و اجتناب از پرداخت مالیات) و همچنین ایجاد راهبردی برای مدیریت عادلانه و پایدار اقتصاد دیجیتالی نیز ضروری است. وقتی کشورهایی که به سایر دلایل در شرایط تعارض یا آسیب‌پذیری شدید قرار دارند،

1. multilateral system

2. fiscal inconsistencies

3. transfer pricing

4. Tax haven (یا بهشت مالیاتی عبارت است از نرخ پایین مالیات پیشنهادی (اغلب به شرکت‌های خارجی))

هیچ گونه ابزاری برای مداخله در سیاست‌گذاری در اختیار ندارند، کمک به کشورهایی که بسیار نیازمند کمک‌هایی فراتر از کمک‌های بشردوستانه هستند مستلزم همبستگی بین‌المللی است. «تیم‌های اعزامی از سازمان ملل متحد به کشورها»^۱ در حال حاضر از طریق تلاش‌های مشترک در زمینه گردآوری داده‌ها، تحلیل و طراحی سیاست‌گذاری‌ها/برنامه‌ها، پشتیبانی‌هایی را ارائه می‌دهند.

نتیجه‌گیری

ساختن آینده‌ای مطلوب از طریق ایجاد فرصت‌های شغلی شایسته، تنها با استقرار سیاست‌های درست اتفاق خواهد افتاد. این سیاست‌ها باید مبتنی بر چهارچوب‌های هنجاری موجود باشند. از این جهت، لازم است سیاست‌ها با بهره‌گیری از «دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰»، «توافق‌نامه پاریس در مورد تغییرات اقلیمی» و «بیانیه قرن سازمان بین‌المللی کار در خصوص آینده دنیای کار»^۲ تنظیم شوند. در حال حاضر، طیف گسترده‌ای از «استانداردهای بین‌المللی کار»^۳ در زمینه‌های اشتغال، ایمنی و بهداشت شغلی، حمایت‌های اجتماعی، حمایت از دستمزد، و در نهایت ترویج بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط یا همکاری در محل کار وجود دارد. این استانداردها شامل راهنمایی‌های مشخص در مورد اقدامات سیاست‌گذاری است که یک رویکرد انسان-محور به بحران (و بهبودی از آن) را تشویق می‌کند.

علاوه بر این، سیاست‌ها باید آگاهانه و بر اساس تحلیل‌ها و شواهد معتبر و مرتبط اتخاذ شوند. برای استقرار این رویکرد مبتنی بر شواهد، تقویت فرآیند گردآوری داده‌ها و توجه به کیفیت این داده‌ها برای کشورها بسیار مهم و حیاتی است. اثربخش بودن گفت‌وگوی اجتماعی به‌عنوان ابزاری برای شناسایی شرایط و نیازهای محلی خاص و همچنین به‌عنوان منبع راه‌حل‌های نوآورانه و خلاقانه به اثبات رسیده است. در چهارچوب یک رویکرد مبتنی بر کل جامعه^۴، همه ذینفعان باید در تنظیم پارامترهای بهبود پایدار (که مورد توافق همگان است) مشارکت داشته باشند.

بازنشانی گذشته به‌هیچ‌وجه گزینه مناسبی نیست. سطح تغییر و تحول لازم برای بازسازی اقتصاد جهانی چیزی فراتر از بازگشتن به گذشته و بهتر ساختن آن است. نیاز به ایجاد شغل و معیشت برای میلیون‌ها نفر مستلزم موارد زیر است: (۱) برقراری توازن در نظام اقتصادی-اجتماعی با توجه به زیست‌بوم (یا اکوسیستم)؛ (۲) سرمایه‌گذاری در زمینه مهارت‌ها، زیرساخت‌ها و فن‌آوری؛ (۳) ارتقا وضعیت از طریق محرک‌های مالی فراتر از یک تغییر موضع به سمت رُقومی‌سازی (یا دیجیتالی شدن) انسان-محورتر و فراگیرتر؛ و (۴) سرمایه‌گذاری بیشتر در اقتصاد بخش مراقبت و یک اقتصاد سبزتر و برابر از لحاظ جنسیتی برای همه.

1. United Nations Country Teams
2. the ILO Centenary Declaration for the Future of Work
3. International Labour Standards
4. whole-of-society approach

ILO, 2020. International Labour Organization (ILO) COVID-19 Monitor, 4th Edition, 27 May 2020

ILO, 2020. International Labour Organization (ILO) COVID-19 Monitor, 2nd Edition, 7 April 2020

ILO, 2020. The COVID-19 response: Getting gender equality right for a better future for women at work.

ILOSTAT, <https://ilostat.ilo.org/>

ILOSTAT, <https://ilostat.ilo.org/>

ILOSTAT, <https://ilostat.ilo.org/>.

ITUC, 2019. ITUC global rights index. <https://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/2019-06-ituc-global-rights-index-2019-report-en-2.pdf>

This brief is part of a series that covers a range of issues of global relevance in the context of COVID-19. This includes thematic briefs and regional briefs where complementary data and analysis can be found. See <https://www.un.org/en/coronavirus/un-secretary-general>

More data relating to the world of work pre-COVID-19 can be found at World Employment and Social Outlook Trends 2019 https://www.ilo.org/global/research/global-reports/weso/2019/WCMS_670542/lang--en/index.htm

ILOSTAT, <https://ilostat.ilo.org/>

ILO, 2020. International Labour Organization (ILO) COVID-19 Monitor, 4th Edition, 27 May 2020.

Reference: United Nations, Disability and Development Report, Realizing the Sustainable Development Goals by, for and with persons with disabilities, 2018 <https://www.un.org/development/desa/disabilities/publication-disability-sdgs.html>

ILO, 2019. Centenary Declaration for the Future of Work.

UN. 2020. Shared responsibility, global solidarity: Responding to the socio-economic impact of COVID-19; UN, 2020. Policy Brief: The Impact of COVID 19 on Women, People with disabilities, Older people, and People on the move.

UNDP, 2020, COVID-19 and Human Development: Assessing the Crisis, Envisioning the Recovery.

World Bank, 2020. The impact of COVID-19 (Coronavirus) on global poverty: Why Sub-Saharan Africa might be the region hardest hit.

ILO, 2020. International Labour Organization (ILO) Monitor: COVID-19 and the world of work, 1st Edition, 18 March 2020.

ILO, 2020. Sectoral Brief – Covid-19 and the tourism sector.

ILO, 2020. Sectoral Brief – Covid-19 and the tourism sector.

ILOSTAT, <https://ilostat.ilo.org/>

ILO, 2020. COVID-19 crisis and the informal economy: Immediate responses and policy challenges

ILO, 2018. Care work and care jobs for the future of decent work

ILO, 2020. Women health workers: Working relentlessly in hospitals and at home

OECD 2020. SME Policy Responses

OECD 2020. SME Policy Responses

ILO, 2020. International Labour Organization (ILO) Monitor: COVID-19 and the world of work, 3rd Edition, 29 April 2020.

Simple average of the shares of total value added per sector.

ILO, 2020. International Labour Organization (ILO) Monitor: COVID-19 and the world of work, 3rd Edition, 29 April 2020.

ILO, 2029. Small Matters, global evidence on the contribution to employment by the self-employed, micro-enterprises and SMEs.

UNDP, 2020. UNDP Briefing Note Gender COVID-19. April 2020.

ILO, 2020. International Labour Organization (ILO) Monitor: COVID-19 and the world of work, 4th Edition, 27 May 2020

United Nations. 2020 The Impact of COVID-19 on Older Persons’.

ILOSTAT, <https://ilostat.ilo.org/>

ILO, 2018. Social protection for older persons: Policy trends and statistics 2017–19 and ILO, 2017. World Social Protection Report.

ILO, 2020. Protecting migrant workers during the COVID-19 pandemic: Recommendations for Policy-makers and Constituents; UN Policy Brief on People on the Move

ILO, 2020. Protecting migrant workers during the COVID-19 pandemic: Recommendations for Policy-makers and Constituents

ILO, 2020. Beyond contagion or starvation: Giving domestic workers another way forward.

United Nations, Letter from the Secretary-General to the G-20, 23 March 2020, <https://www.un.org/sg/en/content/sg/note-correspondents/2020-03-24/note-correspondents-letter-the-secretary-general-g-20-members>

IMF, 2020. Tracking the \$9 Trillion Global Fiscal Support to Fight COVID-19.

ILO, 2020. Social Protection Responses to the COVID-19 Pandemic in Developing Countries: Strengthening Resilience by Building Universal Social Protection’.

ILO, 2020. COVID-19 cruelly highlights inequalities and threatens to deepen them.

ILO, 2020. Sickness Benefits during Sick Leave and Quarantine: Country Responses and Policy Considerations in the Context of COVID-19.

ILO, 2020. Social Dialogue and the Future of Work

ILO, 2020. International Labour Organization (ILO) COVID-19 Monitor, 4th Edition, 27 May 2020.

ILO Employment and Decent Work for Peace and Resilience Recommendation, 2017 (No. 205)

ILO, 2020. COVID-19 crisis and the informal economy: Immediate responses and policy challenges

ILO’s Transition from the Informal to the Formal Economy Recommendation, 2015 (No. 204); ILO, 2020. COVID-19 crisis and the informal economy: Immediate responses and policy challenges. Social dialogue is key in this process, for details see: ILO, 2020. Social Dialogue for the Transition from the Informal to the Formal Economy

In the recent study issued by Oxford University and leading global economists, “Will COVID-19 fiscal recovery packages accelerate or retard progress on climate change?” renewable energy projects create twice as many jobs per U.S. dollar compared to fossil fuel investments

ILO, 2018. World Economic and Social Outlook 2018: Greening with Jobs.

In 2013, analysis by the McKinsey Global Institute estimated that an increase in infrastructure investment equivalent to 1 percent of GDP could result in an additional 3.4 million direct and indirect jobs in India, 1.5 million in the United States, 1.3 million in Brazil, and 700,000 in Indonesia.

ILO, 2020. COVID-19 and the Health Sector.

ILO, 2018. Care work and care jobs for the future of decent work.

The recent establishment of the “COVID Response Alliance for Social Entrepreneurs” by the World Economic Forum recognises social enterprises’ role in the COVID response, from providing EdTech solutions to rural communities to low-cost solar systems to the very poorest people.

ILO, 2020. COVID-19: How social and economic sectors are responding; Sectoral impact, responses and recommendations

ILO, 2020. COVID-19: Joint statements and calls for action to fight COVID-19 by employers and workers in specific sectors

ILO, 2020. COVID-19 and the impact on agriculture and food security

ILO, 2020. ILO Standards and COVID-19.

ILO, 2020. ILO Standards and COVID-19.

موسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی

**SOCIAL SECURITY
RESEARCH INSTITUTE**

گزارش چهاردهم
WWW.SSOR.IR

| ۳۰